

Finnish
Shalom
64-0112

William Marrion Branham

“... päivinä, jolloin seitsemännen enkelin ääni kuuluu ...” Ilm. 10:7

Shalom

Sierra Vista, Arizona, USA

12.1.1964

Esittely

William Branhamin merkittävä palvelustehtävä oli Pyhän Hengen vastaus Raamatun kohtien Mal. 4:5-6, Luuk. 17:30 ja Ilm. 10:7 profetioihin. Tämä maailmanlaajuinen palvelustehtävä on ollut monien muiden Raamatun profetioiden huipennus ja Jumalan Pyhän Hengen työn jatke tänä lopunaikana. Tästä palvelustehtävästä on puhuttu Kirjoituksissa valmistamaan ihmiset Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta varten.

Rukoilemme, että painettu Sana tulisi kirjoitetuksi sydämeesi, kun luet tätä saarnaa rukoillen.

Yli 1100 William Branhamin saarnaa on ladattavissa tai tulostettavissa ilmaiseksi ääninauhoina ja kirjasina useilla eri kielillä osoitteesta www.messagehub.info.

Tätä kirjaa voidaan kopioida ja jakaa eteenpäin mikäli se kopioidaan sellaisenaan, ilman muokkaamista ja jaetaan ilmaiseksi.

limaisen mudan joukosta. Näin todella on. Sieltä kaikki on peräisin, maailman limasta ja mudasta. Mutta nämä tässä...

²⁷⁸ Minä olen etsijä. Mitä etsijä tekee? Hän metsästää kultaa. Sitten, kun hän on löytänyt sitä, hän kiillottaa sitä. Hän lyö sitä, hän sulattaa sitä ja hän saa sen valmiiksi.

²⁷⁹ Tämä on Kultakaivos. Näettekö? Minä etsin täältä koko ajan kauniita jalokiviä. Näettekö? Löydän ne täältä jostain tomusta ja kiillotan ne. Ja sanon: “Herra, tässä ne ovat. Tässä on veli. Tässä on uudestisyntynyt kristitty. Tässä on hieno, nuori nainen. Tässä on hieno, keski-ikäinen, vanha nainen, oi, nuori nainen, millainen hän sitten onkin. Tässä he ovat, Herra. He ovat Sinun jalokiviäsi. Laita ne kruunuusi, Herra. He loistavat ikuisesti ja ainiaan sillä tavoin.”

Kunnes tapaan teidät: Shalom. Jumalan rauha olkoon kanssanne!

²⁸⁰ Hyvä on, pastori, tule tänne. Hyvä on. Jumala teitä nyt siunatkoon. Ja minä näen teidät kaikki hieman myöhemmin.

Shalom

¹ Kiitoksia sinulle hyvin paljon, veli Isaacson. [Veli Isaacson alkaa puhua erästä veljestä, jolla on syötä. Tyhjä kohta nauhassa.] ...Isaacson.

Hyvää huomenta ystävät, voitte istuutua. Kyllä. On hyvä olla jälleen täällä erämaan takaosassa. Te tiedätte, me... Uskon, ollessani viimeksi täällä, nimittäneeni tämän paikan “erämaan takaosaksi”. Se on paikka, jossa me yleensä löydämme Herran, tai se on paikka, jossa Se kerran löydettiin, kun Mooses oli paimentamassa lampaita erämaan takaosassa.

Tämä kaveri tässä, huomasin hänet taustapeilistäni hetki sitten, kun olin tulossa tänne. Kuulin joku päivä sitten, että hän oli sairaalassa. Rukoilin hänen puolestansa, ja täällä hän istuu tänä aamuna. [Joku sanoo: “Hän on ihan kunnossa.”] No niin, se on hyvä. Olen niin iloinen. Hänellä on vuoto. Ja niin me olemme iloisia nähdessämme hänet tänä aamuna.

Olen pahoillani kuullessani tästä veljestä, joka on sairaalassa syövän takia, hän oli kanssamme ollessamme täällä viime kerralla. Me tiedämme, että meillä on vain yksi ulospääsy tästä, ja se on kuoleman kautta. Meidän kaikkien täytyy kulkea tuo tie, vaikka olisimme kaikista vanhurskain tai kaikkein pyhin meidän joukostamme, me kuitenkin hautaamme heidät toinen toisensa jälkeen. Ja kuitenkin Jeesus sanoi: “Hän, joka uskoo Minuun, ei koskaan kuole.” Mutta tuo “kuolema”, josta Hän puhuu, ei ole se, jota me kutsumme kuolemaksi.

² On niin kuin silloin, kun Jeesus puhui Lasaruksesta, kun Hän sanoi: “Hän nukkuu.”

Ja he sanoivat: “Silloinhan on kaikki hyvin. Hän tulee terveeksi, jos hän nukkuu.”

³ Sitten Jeesuksen täytyi kertoa heille sillä kielellä, jonka he tunsivat, että: “Hän on kuollut.” Hän sanoi: “Ja teidän vuoksenne olen iloinen, etten ollut siellä, mutta Minä menen ja herätän hänet.”

⁴ Ja silloin Hän puhui tuon ihmeellisen asian, jota me lainaamme Kirjoituksista: “Hänellä, joka kuulee, hänellä, joka uskoo Minuun, on iankaikkinen Elämä, eikä hän tule tuomiolle, vaan on siirtynyt kuolemasta Elämään. Minä olen ylösnousemus ja Elämä. Hän, joka uskoo Minuun, vaikka hän olisi kuollut, kuitenkin on hän elävä. Ja kuka tahansa, joka elää ja uskoo Minuun, ei koskaan kuole.” Näettekö? Ei koskaan kuole. Kristityn kohdalla ei todellakaan ole kuolemaa.

Kuolema merkitsee "iankaikkista eroa".

⁵ Ja nyt kun me kuolemme tässä fyysisessä ruumiissa, jossa me nyt olemme, me olemme erotettuja toinen toisistamme. Mutta tämä ruumis on vain se, mistä me tunnemme toinen toisemme, koska meidät on sidottu viiteen aistiin: näköön, makuun, tuntoon, hajuun ja kuuloon. Ja niin kauan kuin me voimme nähdä ja kosketella toinen toistamme, meillä on todiste siitä, että me olemme täällä. Jos te olette sokeita, ettekä voi nähdä, niin te voitte koskettaa toinen toistanne tai kuulla toinen toistanne. Maalliset aistit ilmoittavat meille toinen toisemme.

⁶ Mutta todellisuudessa, me itse asiassa emme koskaan ole nähneet toisiamme. Tiesittekö sen? Me emme ole koskaan nähneet toinen toistamme. Te kuulette jotakin puhuttavan tästä ruumiista, joka jäljittelee sitä, mitä sen sisäpuolella on. Niinpä sitten kun me keskustelemme toistemme kanssa, me emme todellisuudessa puhu ruumiille vaan tuolle hengelle, joka on sisäpuolella. Ruumis ainoastaan ilmaisee tuon hengen, joka on sisäpuolella. Ja sen vuoksi puhuessamme toisillemme me voimme nopeasti havaita olemmeko me kristittyjä vai emme, koska siellä on tuo hengen yhteys, josta me puhumme. Te näette sen värähtelevän toinen toisillemme sen, että olemmeko me kristittyjä vai emme. Sen vuoksi me emme ole milloinkaan nähneet toinen toistamme.

⁷ Jeesus. "Kukaan ei ole koskaan nähnyt Jumalaa, mutta ainutsyntyinen Poika on Hänet ilmoittanut." Toisin sanoen, Jumala oli tehty tunnetuksi. Jumalan Persoona oli tehty tunnetuksi Herran Jeesuksen Kristuksen Ruumiissa, niinpä Hän oli Jumalan ilmaistu kuva. Tai Jumala ilmaisi itsensä kuvan kautta, näettekö, kuvan, Miehen kautta. Jumala ilmaisi itsensä meille ja Hän oli Jumala. Ei kolmas persoona tai toinen persoona, Hän oli tuo Persoona, Jumala. Hän oli itse Jumala, joka teki itsensä tunnetuksi, niin että me saatoimme kosketella Häntä.

⁸ 1. Tim. 3:16: "Ilman kiistelyä, se on ilman väittelyä, suuri on jumalisuuden salaisuus, sillä Jumala oli ilmoitettu, tai tehty tunnetuksi, lihassa." Eikö se olekin ihmeellistä? Jumala! Ja me emme voineet koskaan ymmärtää Jumalaa, kun Hän liikkui Tulipatsaan kautta, ja niin edelleen, niin kuin Hän teki. Mutta me ymmärsimme Hänet, kun Hän tuli yhdeksi meistä, kun Hän tuli Mieheksi. Silloin Hän saattoi puhua meille, ja me kykenimme käsin koskettelemaan Häntä. Ja Kirjoitukset selvästi sanovat, että "me koskettelimme käsin Jumalaa", käsillämme, me koskettelimme Häntä käsillämme.

⁹ Jumala on ihmisessä. Ja Hän tekee itsensä tunnetuksi tänään Seurakunnassansa. Uudestisyntyneessä kristityssä Jumala tekee itsensä tunnetuksi, sen, että Hän pysyy Jumalana. Ja ulkopuolinen maailma voi tuntea

pelastaakseni niitä, jotka olivat kadotettuja, jos vain voin, tuodakseni Sen sisään, osoittaakseni heille Valon. Ja Herra olkoon kanssanne.

²⁷⁰ Minulla oli meidän ensimmäiset pienet kokouksemme täällä. En tiedä, onko teillä niitä aikatauluja täällä vai ei. Jos jotkut teistä... Jätän sen tähän. Pastori tulee lukemaan sen teille, missä voimme tavata, jos Herra suo. Niin, jos Herra suo. Minulla ei ole johdatusta niiden suhteen, menen vain ulos ja yritän tehdä mitä vain voin. Ja jos teillä sielläpäin joitakin rakkaita, jotka haluaisivat tulla joihinkin kokouksiin, niin kirjoittakaa heille kirje ja pyytäkää heitä osallistumaan johonkin näistä kokouksista.

²⁷¹ Jumala siunatkoon teitä. Oli mukava nähdä tietä, veli Sticker ja sisar Sticker, ja teitä kaikkia muitakin ihmisiä täällä. Nyt, jotkut teistä, en edes tiedä teidän nimiänne. Mutta tunnen teidät Pyhän Hengen todistuksen kautta, että te olette minun veljiäni ja sisariani. Ja rakastan ja kunnioitan teitä. On niin suuri ilo olla täällä teidän kanssa.

²⁷² Ja tiedän, kuinka teillä on tällä päivällisenne valmiina, tulette vähän seurustelemaan keskenänne. Toivoisin vain, että voisin jäädä tänne. Ja tiedän, että se on hyvää. Tiedän, että teillä maan parhaat kokit. Tiedän, että näin on. Mutta ehkä otan itselleni matkalla hampurilaisen. Mutta, kuitenkin, minulla on sovittuja tapaamisia, joihin minun täytyy mennä. Minun aikani on kortilla, vähän siellä ja vähän täällä. Te kaikki ymmärrätte, olen varma siitä. [Seurakunta sanoo: "Aamen."] En niin etten haluaisi jäädä. Jumala tietää sen. En olisi tullut tänne... Ymmärrättehän?

²⁷³ Joku sanoi: "Menisitkö sinne ja saarnaisit kolmellekymmenelle ihmiselle, kun sinä voisit saarnata saman asian kymmenelle tuhannelle?" Varmasti. Koolla ei ole mitään merkitystä. Haluan nähdä sen, missä Se vastaanotetaan.

²⁷⁴ "Älkää heittäkö helmiänne sioille. He kääntyvät ja polkevat ne jalkoihinsa ja sitten kääntyvät ja sitten repivät teidät." Näettekö? Mutta te ette heitä helmiänne sioille siellä.

²⁷⁵ Ja tunnen, että se mitä sanon täällä, ei ole helmien heittämistä sioille. Olen sitä mieltä, että se osoittaa, lapset, että heille kuuluu jalokivet. Näettekö? Hän tekee työkalun, tuhansia kertoja, liejussa ja pölyssä.

²⁷⁶ Oletteko huomanneet, kuinka lumme tulee esiin? Aivan sieltä limaisen lammen pohjasta asti. Ja se uurastaa, öin ja päivin, päästäkseen valoon. Mutta kun se kerran on päässyt valoon, se puhkeaa kukkaan, ja se on mitä kaunein kukka. Sellainen lumme on. Se tulee esiin maan mudasta ja saastasta.

²⁷⁷ Sieltä jalokivet löydetään ja ne on kääritty kansakunnan kultavaltiossa. Te löydätte kullan sieltä alhaalta mudasta. Te löydätte rubiinit ja jalokivet sieltä

²⁶⁴ Minä todella arvostan teitä kaikkia täällä. Ja on monia kertoja, kun ajattelen, että tämä on minulle pieni vetäytymisen paikka, kun voin tulla tänne erämaan takaosaan, niin kuin minä kutsun sitä. Tulla erämaan läpi tänne takaosaan ja katsella ympärillensä, nähdä tämä pieni ryhmä puiden alla aivan joen rannalla. Ja me olemme nyt joen itäpuolella. Ja minä luotan, että Jumala tulee siunaamaan tietä, jokaista erikseen. Jumala, Shalom, olkoon kanssanne. Se on Hänen rauhansa.

²⁶⁵ Ja olen pahoillani, että olen pitänyt teitä tällä tavoin, mutta vain saadakseni nauhan tehtyä. Sillä tämä, jos Herra suo, niin on se, mistä minä aion puhua Phoenixissa sunnuntai iltpäivällä. Sitten maanantaina lähdän liikkeelle ja pidän pieniä kokouksia ja niin edelleen. Tarkoitukseni sydämessäni on ollut tänä vuonna, jos Herra suo... Olen poikki ja uupunut, kaikin puolin. Ymmärrättehän?

²⁶⁶ Ja me kaikki tiedämme, että ilmi tulemista. Me tiedämme, mikä Kolmas Nykäys on. Me kaikki ymmärrämme sen. Nyt, teillä on tuo nauha. Näettekö? Ja minä ajattelen olla ovimattoja jonkin aikaa, kunnes suuri vainon aika on tuleva. Silloin se on oleva. Se on puhuva. Se on tuleva julki aivan kuin viisi suoraa merkkiä ilman epäonnistumista, täydellisesti. Ja nyt ajattelen, hetkinen, ymmärrättehän, jotta nähdään, mitä on tehty. Nyt, minä menen takaisin, sama uudestaan, läpi uudestaan ja uudestaan, jotta löydän.

²⁶⁷ Lyhyitä kokouksia. Yritän päästä ulos joka ilta aikaisin. Pitäen ehkä kolmekymmentä minuuttia ja puhun jotain Jumalallisesta parantumisesta tai jostain sen kaltaisesta. Ja kun olen jälleen valmis nauhan tekemiseen, tulen joko tänne erämaan takaosaan tai tabernaakkeliin tai jonnekin, jossa nauha voidaan tehdä, missä me voimme olla omiemme joukossa, jossa voin sanoa sillä tavoin mitä tahansa haluan. Mutta, näettekö, Jeesus...

²⁶⁸ Muistakaa. Näettekö? Minun täytyy tarkata. Kun huomaa kuinka nuo ihmiset vain täydellisesti, kopeasti kävelevät pois, luulen, että olen ilmaissut sen tänä aamuna. Heidän yllään on kokonaispimeys. He eivät voi sille mitään. Annan heille anteeksi, näettekö, sen etteivät he kuuntele. Ja vaikka he näkevät ne asiat, jotka Jumala tekee, silti he eivät tee sitä. Yhä silti rukoulen: "Jumala, anna heille anteeksi." Ja tarkoitan sitä sydämeistäni. En sano sitä sen takia, kun Mestarini sanoi sen, vaan halua tuntea ensin sydämeistäni sen, minkä todella aion tehdä.

²⁶⁹ En eristä itseäni ihmisistä. En halua toimia niin. Näettekö? Koska minä... Minulla on heille Sanoma, "pelastus". Minun täytyy mennä heidän keskuuteensa. Näettekö? Nyt, menen noiden kolminaisuuden kannattajien kanssa, metodistien kanssa, baptistien, luterilaisten, helluntailaisten, seitsemännen päivän adventistien ja kaikkien muiden kanssa. Koska etsin

Jumalan vain näkemällä Jumalan teissä ja minussa. Ainoa tapa, miten he tulevat tuntemaan Jumalan, on se, kun me olemme kirjoitettuja kirjeitä, Raamatun kirjeitä, joita kaikki lukevat. Ja se elämä, jota me elämme, heijastaa sitä, mikä meidän sisäpuolellamme on. Mies tunnetaan teoistansa, joita hän tekee. Niinpä meidän tekojemme tulisi aina olla hyviä, koska me edustamme meidän Herraamme Jeesusta Kristusta.

¹⁰ Mikä ihmeellinen asia onkaan, erikoisesti vanhalle miehelle kuten minä, kun seison täällä ja ajattelen poishaihtuvaa elämää, joka on mennyt menneisyyteen, ja sitä, että olemme kasvokkain Iankaikkisen tulevaisuuden kanssa. Ja kun tiedän, että jos tämä elämä olisi ainoa toivoni, niin minä olisin kaikkein kurjin henkilö täällä tänä aamuna. Mutta minä tiedän, että elämä on vain sen elämän varjo, joka on meille tuleva. Se on heijastus, koska se ei ole täydellinen, jollaiseksi Jumala sen valmisti. Jumala ei tee mitään, mikä häviäisi pois. Jumala on iankaikkinen. Ja sen vuoksi tämä elämä, jossa me nyt elämme, on vain heijastus siitä, mikä on edessämme. Tuosta todellisesta, joka ei voi kuolla. Tuosta ruumiista, joka ei voi kuolla. Tuosta Elämästä, jota ei voida ottaa. Ja sen vuoksi Raamattu on oikeassa, kun Se sanoo, että meillä on Iankaikkinen Elämä. Me emme tule koskaan kuolemaan. Kun olette uudestisyntyneitä, tulee teistä osa Jumalaa. Näettehän, te olette iankaikkisia, ettekä te voi kuolla. Te olette osa Jumalaa, koska te olette Hänen poikansa.

¹¹ Minä saatan ottaa toisen nimen ja kutsua itseäni jollakin toisella nimellä. Minä voin ottaa äitini nimen, Harvey, joka olisi lähinnä minua. Maailmassa minun äitini oli Harvey, ja niinpä voisin ottaa nimekseni Harvey. Mutta vereni yhä todistaisi, että minä olen Branham, koska minä olen osa isästäni. Ja niin kauan kuin minussa on verta, minä yhä olen osa isästäni. Näettehän, että se on oikein. Ja kun minä olen syntynyt Jumalan Hengestä, minä olen osa Jumalasta, siinä kaikki. Minä olen samaistettu Hänen kanssaan, ja se osoittaa, että Hän on minun Isäni. Sitten minun elämäni tulisi heijastaa Häntä, samalla tavoin kuin minun elämäni heijastaa maallista isääni samanlaisena kuvana kuin hänkin oli. He sanovat, että olen aika lailla isäni näköinen, ja niinpä sitten hänen kuvansa heijastuu minussa. Teidän isänne ja vanhempanne heijastuvat teissä. Ja niin myös Jumala, meidän Isämme, heijastuu meissä, kun olemme uudestisyntyneet ja tulleet täällä Hänen kuvakseen.

¹² Nyt jos alan puhumaan, niin en koskaan pääse aiheeseeni, josta aioin puhua teille.

¹³ Olen aina arvostanut kotikokousta ja kodissa pidettävää tämän kaltaista rukouskokousta enemmän kuin ihmiset ehkä ajattelevat minun arvostavan, koska hienoin kokous ja paras yhdessäolon aika on tavallisesti tällaisissa pienissä tämän kaltaisissa kotona pidettävässä rukouskokouksessa. Silloin olen

tuntenut olevani lähinnä Jumalaa, kun on kun vain pieni kourallinen uskovaisia tullut yhteen palvomaan.

¹⁴ Luulen, että meitä on täällä istumassa tänä aamuna noin kolme- tai neljäkymmentä lapset mukaan luettuina. En tiedä, en ole hyvä laskemaan, mutta siltä se näyttää, kun katselen tätä pientä joukkoa, koska näissä muissa huoneissakin on ihmisiä, enkä voi nähdä heitä. Mutta kun me tulemme yhteen tällä tavalla, niin minusta tuntuu, että me tulemme läheisemmiksi toisillemme, kuin mitä me tuntisimme lukumäärältään suuremmissa seurakunnissa. Me voimme ilmaista itseämme. Tätä ajattelin tullessani tänne tänä aamuna, että voisin puhua tälle seurakunnalle ja sen mukavalle pikku pastorille. Olen niin iloinen nähdessäni monia ystäviäni täällä, Strickerit ja kaikki nuo, joita en ole nähnyt pitkään aikaan.

¹⁵ Ja minä haluan puhua tänä aamuna teille uudenvuoden Sanomani, jonka olin suunnitellut puhua ensi sunnuntai-iltapäivänä Phoenixin kokouksessa, siellä luentosalissa. Koska minä ajattelin että he ehkä täällä tekevät siitä nauhan, ja Pyhä Henki ehkä antaisi minulle paremman ajatuksen sen suhteen täällä uskovaisten joukon keskuudessa, kuin millainen se tulisi olemaan Phoenixissa, tuossa joukossa, jossa usko, epäusko ja taikausko ovat sekoittuneet yhteen. Ja sitten jos veljet haluaisivat lähettää nauhat ulos, niin olisi parempi tehdä sillä tavalla, koska nauhoitus onnistuu paremmin täällä. Pyysin, että pojat ensin tarkastaisivat akustiikan täällä, ja tullessani sisälle tänä aamuna veli Terry kertoi minulle, että täällä oli hieno akustiikka. Niinpä se on hyvä asia. Niinpä nyt, ennen kuin lähestymme tätä...

¹⁶ Uskon, että he sanoivat joidenkin teistä jäävän lounaalle tänne pihalle tai taloon. Se on kovasti hienoa, ja minä arvostan sitä, kun näen teidän kaikkien tulevan yhteen.

¹⁷ Ja minä tunnen, että Sanomani tänä aamuna on tarkoitettu elävän Jumalan Seurakunnalle. Ja minä uskon, että te, jotka istutte täällä tänä aamuna, olette osa Siitä. Ja nyt, ennen kuin me tulemme tähän juhllalliseen osaan, kumartakaamme päämme hetken rukousta varten.

¹⁸ Taivaallinen Isämme, me olemme niin kiitolliset Sinulle siitä, että meillä on etuoikeus kutsua Sinua Isäksemme, koska sana "isä" merkitsee sitä, että me olemme syntyneet suuresta Jumalasta, joka on luonut taivaat ja maan. Ja me olemme niin onnellisia tästä etuoikeudesta, että voimme sydämissämme ajatella olevamme Sinun poikiasi ja tyttäriäsi. Ja sitten kun näemme Sinun selvästi tekevän itsesi tunnetuksi keskelläme osoittaessasi olevasi Isämme, ja muutat ajatuksemme pois maailman asioista ja muutat vaikuttimemme ja tarkoituksemme ja asenteemme ja kaiken meissä, niin että me rakastamme Sinua ja uskomme Sinuun, ja me tiedämme, että Sinun lupauksesi ovat totiset.

vaan anna minun päästä Sanan tahtiin ja nähdä, mitä Se sanoo. Ja salli Sen tuoda minulle tämä suuri Jumalan Sinfonia, niin että Hänen tahtonsa tahti tulee minun elämäni."

²⁵⁹ Taivaallinen Isämme, me nyt tuomme Sinulle jokaisen käden, joka on kohotettuna kaikkialla. Ja anna Jumalan Pyhän Hengen tuoda heille Sanan tahti ja Sen Totuus, että he tulisivat muovatuiksi nyt Jumalan pojiksi ja tyttäriksi, että he heijastaisivat Jumalan Valoa maan päällä. Heidän tulee olla ilmi tuotu Sana, niin että miehet ja naiset elävät sillä tavalla kuin Jeesus eli ja uskovat jokaisen Jumalan Sanan ja elävät Sen mukaan, niin kuin Hän toimi, sillä Hän sanoi: "Ihminen ei elä yksin leivästä, vaan jokaisesta Sanasta, joka Jumalan suusta lähtee." Ei ainoastaan muutamasta Sanasta tai Sanan osasta, vaan "jokaisesta Sanasta, joka Jumalan suusta lähtee."

²⁶⁰ Mooseksen ajan Sana ei toiminut Jeesuksen aikana. Ja apostolien päivien Sana ei toimi tässä päivässä. Tarvitaan tätä päivää varten luvattu Sana. He sanoivat itse ja puhuivat Pyhän Hengen kautta, mitä tulisi tapahtumaan viimeisinä päivinä, kuinka seurakunnat tulisivat olemaan itserakkaita ja ylpeitä, kuinka tuo huora tulisi nousemaan esiin, ja kuinka portot tulisivat olemaan hänen kanssaan, ja kuinka he tulisivat pimentämään maan. Ja kuinka viimeisessä seurakunta-ajassa, Laodikean ajassa, Jeesus tulisi täydellisesti otetuksi pois seurakunnasta.

²⁶¹ Oi Herra, salli minun pysyä Hänen, tuon Sanan kanssa. Ja tuo ilmi Hänen Valonsa meidän kaikkien kautta, kun me päättäväisesti menemme tähän uuteen vuoteen. Me emme tiedä, mitä tämä uusi vuosi pitää sisällään, mutta me pidämme kiinni Hänestä, Sanasta, joka tuntee koko Sinfonian alusta loppuun asti. Hän tuntee jokaisen liikkeen ja jokaisen risteuksen. Ja Herra, me vain tarkkaamme Häntä, Sanaa, ja pidämme silmämme Hänessä. Sitten kun me näemme näiden asioiden tulevan näkyviin, niin me tiedämme, että me olemme oikeassa Sanan tahdissa. Suo se. Pelasta jokainen kadotettu sielu, Herra, joka on täällä ja joka kuuntelee nauhaa. Me jätämme heidät Sinulle, Sinun Valtakuntasi tähden, Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Amen.

²⁶² Nyt, siellä on... Olen onnellinen ollessani kanssanne koko tämän aamun. No niin, olen ollut tarkalleen kaksi tuntia siitä kun aloitin, varttia vaille yhdestätoista varttia vaille yhteen. Sanoin Medalle. Sanoin: "Tulen takaisin puoli kahdelta." Nyt, me emme usko nopeusrajoitusten rikkomiseen. Älkää luulko, että meidän pitäisi tehdä niin, ymmärrättehän, tehdä niin. Nyt, me kiitämme teitä. Tahdon nyt sanoa...

²⁶³ Terry käänsi nauhurinsa pois päältä, koska tuo on se nauha, joka menee ulos. Luulen että sinulla on vielä omasi päällä, joka sopii, näettehän, koska aion puhua seurakunnalle.

jokaiselle, joka tuli Hänen luokseen saadakseen Rauhan. Rauha maassa, hyvä tahto ihmisille. Hän oli Rauha tuon uuden vuoden alkaessa, Jumalan uuden päivän alkaessa. Minkä vuoksi? Koska Hän oli tuon päivän vahvistettu Valo.

²⁵⁴ Mutta enemmän Sanasta tullaan vahvistamaan. Hänen täytyy vahvistaa enemmän Sanasta. Ja kun tuo viimeinen Sana on tullut vahvistetuksi, silloin kuolema on nieltä voitossa, ja Kristuksessa kuolleet tulevat nousemaan ylös, ja Tuhatvuotisvaltakunta on alkava, ja tulee olemaan yksi suuri Rauha, Shalom. Valmistautukaamme tuota päivää varten, veli, sisar, tuota yhtä suurta Shalomia varten.

²⁵⁵ Muistakaa, Raamattu on kaiken viisauden lähde ja pitää sisällään kaikki tulevaisuuden toivot. Seurakunnalle, Shalom! Rukoilkaamme.

²⁵⁶ Tämä pikku ryhmä, joka on läsnä täällä nyt. Olen puhunut kaksi tuntia tätä pientä uudenvuoden Sanomaa. Te olette olleet hyvin kärsivällisiä. Onko täällä ketään tänä aamuna, jolla ei ole Shalomia, tuota Rauhaa, josta puhuin, joka tunnistaa Jumalan Sanan, kun te ja Sana tulette yhdeksi? Ja kun Raamattu sanoo yhden asian, ja te sanotte: “Ei, minä tuskin uskon, että se on oikein”, silloin teillä ei ole Shalomia. Teillä ei ole rauhaa Jumalan kanssa, koska Hänen Sanansa sanoo jonkin asian, ja te olette eri mieltä Sen kanssa.

²⁵⁷ Ja jos Sana sanoo: “Shalom, Rauha”, ja jos teillä on tuo Rauha, niin kaiken en, minkä Jumalan Sana sanoo, te voitte vahvistaa “aamenella”, ja uskoa Sen. Ja kun te näette Sen vahvistettuna, te sanotte: “Aamen, se on Sana!” Vai pimentääkö jokin uskontunnustuksen valheellinen valo sen, pimentää tuon heijastuksen jollakin uskontunnustuksella, joka sanoo: “Oi, minun mielestäni se oli jotakin toista aikaa varten. Se ei tarkkaan ottaen merkitse sitä”, vaikka Sana sanookin Sen? Seuraatteko te tuota pimentävää varjoa vai oletteko te tuon Valon kanssa?

²⁵⁸ Te täällä ja te, jotka tulette kuuntelemaan nauhaa, ajatelkaa sitä hetkinen. Ja jos täällä on läsnä joku, joka haluaisi, mutta jolla ei vielä ole tuota Valoa, nostaisitteko kätenne ylös sen merkiksi, että te olette valmis vaeltamaan tämän päivän Valossa. Ja jos siellä, minne tämä nauha tulee menemään, on joku, jolla ei ole Sitä, niin kohottaisitko kätesi Jumalalle siellä, missä sinä olet. Pysäyttäkää nauhurinne hetkeksi, kun rukoilemme, ja menkää polvilleen ja sanokaa: “Herra Jumala, minä olen epäillyt, minä olen ajatellut, että koska seurakuntani sanoi, ettei tuollaisia asioita voi olla eikä tällaista voi olla,” Mutta nyt minä näen, että se on luvattu Raamatussa, ja minä näen liian monia asioita. Jopa itse taivas on ilmoittanut Sen. Ja nämä asiat, joiden on sanottu tapahtuvan, ovat tapahtuneet tarkalleen. Ja Jumala ilmoittaa Taivaassa saman asian. Niinpä minä haluan vastaanottaa sen nyt. Salli Jumalan Sanan tulla minuun. Ja anna minun päästä tahtiin, niin että en kuuntele, mitä seurakunta tai saarnaaja sanoo,

¹⁹ Me olemme tänä aamuna kokoontuneet tänne tähän paikkaan, jota me kutsumme “erämaan takaosaksi”, tai minä kutsun ja ajattelen sitä sellaisena. Syy, miksi minä sanon sen, Herra, ei ole se, että vähättelisin tätä ihmisjoukkoa, koska se on pieni.

²⁰ Vaan minä yritän ajatella Moosesta, Sinun palvelijaasi, joka oli siellä erämaan takaosassa, ja ehkä hän oli siellä vain lampaattensa ja vaimonsa Zipporan ja poikansa Gershomin kanssa, joka on voinut olla mukana. Minä... Sitä en tiedä. Mutta siellä kokemus tapahtui, joka muutti tuon profeetan karkuun juosseesta pelkurista Jumalan palvelijaksi, Hänen, joka määräsi hänet tuohon tehtävään siellä erämaan takaosassa. Siellä tuo Tulipatsas ensi kertaa ilmestyi ihmiselämän keskelle, tietojemme perustella, ja tuo Tuli oli siellä pienessä erämaan pensaassa, joka ei palanut. Mutta Jumalan Kirkkaus heijasti itseään tuon pensaan lävitse, ja kun Mooses lähestyi sitä ottaen kengät pois jaloistaan, Jumala määräsi hänet vapauttamaan Jumalan ihmisistä koostuvan kansan.

²¹ Voikoot jälleen tapahtua niin, Herra, erämaan takaosassa, että me nyt otamme pois, niin kuin sielläkin tapahtui, kenkämme, hattumme ja kaikkemme ja laskemme ne Kristuksen ristin juurelle ja sanomme: “Tässä minä olen Herra, lähetä minut.”

²² Siunaa tätä pastoria täällä, veli Isaacsonia. Me rukoilemme, että Sinä siunaisit häntä, hänen vaimoan ja pienokaisiaan, veli Strickeriä, hänen vaimoan ja pienokaisiaan, ja kaikkia muita, jotka ovet edustettuina täällä tänä aamuna.

²³ Ja me emme ole kokoontuneet tänne, Herra, saadaksemme kunniaa, tai että meidät tunnettaisiin johtajiksi tai joksikin suureksi virkailijaksi. Me olemme täällä vain nöyryinä uskovaisina. Me olemme täällä, koska me rakastamme Sinua ja toinen toistamme. Ja kun me näemme toisemme kokoontuessamme yhteen, niin meistä se näyttää siltä, kuin enemmän Jumalaa kokoontuisi yhteen, kun uskovaisia kerääntyy yhteen määrättyyn paikkaan. Ja Jeesus sanoi: “Jos te teette tämän Minun Nimessäni, niin Minä tulen olemaan teidän keskellänne.” Ja me tiedämme, että Sinä olet täällä.

²⁴ Puhu meille, Herra. Ja jos nämä pienet muistiinpanot jotka olen kirjoittanut tänne, ja nämä raamatunpaikat, joihin viitataan, ovat poissa ajatuksen polulta, jota Sinä haluat meidän ajattelevan, niin silloin me jätämme sen pois, Herra, ja teemme, niin kuin Sinä käsket meidän tehdä. Siunaa meitä nyt, sillä me pyydämme tätä Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Aamen.

²⁵ Nyt, Kirjoituksia lukiessamme, ennen kuin vanhenin, minä saatoin muistaa hyvin lukemani raamatunpaikat. Ja noina päivinä, kun olin nuori, en saarnannut pitkään, ehkä noin kolmekymmentä minuuttia. Menin suoraan ajatukseen ja

pidin sen mielessäni. Syy siihen, miksi minä nyt pidän näitä pitkiä kokouksia, on näiden nauhojen tekeminen. Ja tämä nauha, jonka nuo pojat nauhoittavat, tulee alkamaan määrättynä aikana, ehkä juuri nyt, alkurukouksesta eteenpäin, ja se menee moniin, moniin paikkoihin, käytännöllisesti katsoen ympäri maailman. Niinpä me nyt tulemme puhumaan sen, mitä minä kutsun uudenvuoden Sanomakseni. Minulla oli kolme joulusanomaa, ja tiedän teidän ihmisten täällä erämaan takaosassa saaneen nuo nauhat. Ja minun toiseksi viimeinen sanomani siellä seurakunnassa oli *Valo*. Ja jos teillä ei ole tuota nauhaa, niin olen varma, että te tulette nauttimaan siitä. Minä nautin kovasti siitä innoituksesta, jonka Herra antoi minulle.

²⁶ Nyt tänään, kun olemme kasvatusten uudenvuoden kanssa, minä en halua ajatella mennyttä, vaan haluan katsoa tulevaisuuteen. Niin kuin Paavali sanoi: “Unohtaan nuo asiat, jotka ovat menneet, ja ponnistellen eteenpäin, korkean kutsumuksen päämäärää kohden.” Ja on kuin katsoisi taaksepäin auton peilistä. Me katsomme, mitä on takanamme, kun me katsomme auton peruutuspeiliin. Me emme yritä asettaa tämän päivän Sanomaa sellaiselle paikalle, että se näkyisi ikään kuin peruutuspeilistä käsin. Menisi liian kauan aikaa, jos puhuisimme niistä asioista, joita Herra on tehnyt. Ja te kaikki olette tuttuja noiden suurten asioiden kanssa, joita meidän Herramme on tehnyt, ja joitakin valtavimpia asioita, joita koskaan olen nähnyt, on tapahtunut muutaman viimeisen kuukauden aikana. Me olemme kiitolliset siitä, mitä on ollut, mutta nyt me katsomme eteenpäin. Me katsomme siihen, mitä on edessämme tänä vuotena 1964.

²⁷ Haluan lukea joitakin raamatunpaikkoja, koska tämä kaikki on perustettu Jumalan pyhälle Sanalle.

²⁸ Minulla on nyt noin tunti ja viisitoista minuuttia tätä nauhaa varten. Jos Herra tahtoo, niin yritän saada sen ennen päivällisaikaa. Kiitos teille siitä, että sanoitte minulla olevan aikaa kello kuuteen asti tänä iltana. Se oli kovin hienoa.

²⁹ Kääntäkäämme nyt Raamatusta, Kirjoituksista, esille kaksi paikkaa, jotka ovat lähellä toisiaan. Ne ovat Vanhassa Testamentissa. Otan tekstini ja luen kahdesta paikasta: Jes. 62 ja Psalmi 60. Menemme ensin Jesajan 62:een. Tässä meille muistutetaan Herran Jumalan suuresta voimasta, kuinka suuri Hän on ja kuinka väkevä meidän Jumalamme on. Olen pahoillani, se on Jesaja 60 eikä 62. Jesaja 60. Hyvä on, luemme nyt Jesaja 60:1-2.

Nouse, loista, sillä sinun valkeutesi on tullut, ja HERRAN kirkkaus on noussut yllesi.

Sillä, katso, pimeys on peittävä maan ja kokonaispimeys ihmiset, mutta HERRA on nouseva yllesi, ja hänen kirkkautensa on oleva nähtävissä ylläsi.

oli ennustettu. Tämä hetki, jossa me nyt elämme, oli ennustettu. Kaikki on tapahtunut aivan tarkalleen sillä tavalla, kuin oli ennustettu. Niinpä mistä on kysymys? Jumalan puhutusta Sanasta, jonka Jumala on vahvistanut. Jumalan vahvistaminen tekee Sen tämän hetken Valoksi. Näettekö, aivan kuten aurinko. Sana itse on Valo, kun Se on vahvistettu sille ajalle, mihin Se kuuluu. Näettekö, kun se on vahvistettu, sen jälkeen se on hetken Valo.

²⁴⁷ Johannes oli Valo, hänellä oli enemmän Valoa kuin Elialla ja heillä muilla. Hän ei ollut Elian Valo, mutta hän oli Elia toisessa muodossa vahvistaen Valon. Näettekö, hän oli sitä. Ja kun Jeesus tuli, Hän sanoi: “Hän oli loistava ja kirkas Valo tätä hetkeä varten. Te rakastatte vaeltaa hänen Valossansa.”

²⁴⁸ Ja Johannes sanoi: “Nyt minun täytyy himmetä pois. Minun täytyy nyt mennä pois, minun. Valoni ei enää loista. Minun täytyy vähetä ja Hänen kasvaa. Hän on tuo Valo.”

²⁴⁹ Jeesus sanoi: “Minä olen maailman Valo.” Aamen. Kyllä. “Sama eilen, tänään ja iankaikkisesti.” Ja Hän on yhä maailman Valo. Ja mitä Hän on? “Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan kanssa.” Miksi Hän oli maailman Valo? Jos Hän oli tullut, ja sanottiin, että Hän oli Messias, ja Hän ei tehnyt sillä tavoin, kuin Raamattu oli sanonut Messiaan tulevan tekemään, niin silloin Hän ei ollut maailman Valo. Näettekö, Sanan vahvistaminen tekee sen maailman Valoksi.

²⁵⁰ Ja tässä hetkessä, jossa me nyt elämme, se on tämän hetken vahvistettu Sana. Te helluntailaiset sanotte: “Se on kielillä puhuminen”, ja niin edelleen. Se oli Helluntaipäivän Valo, se oli silloin tuon hetken Valo. Näettehän, tämä on toinen päivä. Hän on tämän hetken Valo tänään.

²⁵¹ Seitsemäs Seurakuntajakso, täysin sammutettu, Kristuksen ollessa seurakunnan ulkopuolella. Kuu todisti siitä, että kokonaispimeys oli tulossa maan ylle. Valo on työntämässä sitä nyt ja alkoi näyttää, mitä tulee tapahtumaan. Tuo asia tulee hävitettäväksi, ja Valo on tuleva sisälle ja hävittävä sen. Ja pyhät perivät maan, nöyrät perivät maan. Kuun pimeys tullaan poistamaan. Yön pimeys on häipyvä pois, heidän uskontunnustustensa pimeys ja se, miten he ovat menneet pois Jumalan Sanasta, ja kuinka he ovat vääristelleet ne asiat, joita he sanovat. Ja Valo on tuova esiin päivän.

²⁵² Ja muistakaa, kun koko Raamattu... Kuunnelkaa nyt, kun lopetamme. Kun tämä koko Raamattu on kokonaisuudessaan vahvistettu, sen jälkeen tulee olemaan iankaikkinen Shalom, Iankaikkinen Rauha.

²⁵³ Hän tuli, ja sanottiin, että Hän oli: “Rauha maassa ja hyvä tahto ihmisiä kohtaan”, mutta maailma ei vastaanottanut sitä. Ymmärrätekö? Hän eli Rauha

²⁴¹ He tietävät. Erään kerran minä olin vastakkain heidän kanssaan tämän sapattikysymyksen osalta. Heillä on vanha, mennyt päivä. Pyhä Henki on meidän Sapattimme. Raamattu sanoo niin: "Tulkaa Minun tyköni kaikki työntekevät ja raskautetut, niin Minä tulen antamaan sapatin teidän sielulenne." Se ei ole mikään "päivä". Paavali sanoi: "Te pidätte päivää, minä olen peloissani teistä." Näettehän, että se on oikein. Kyllä vaan. Hebrealaiskirje 4. sanoo: "Jumalan ihmisille on olemassa lepo, sapatin pitäminen "Sillä me, jotka olemme menneet sisälle Hänen lepoonsa, olemme lakanneet omista teoistamme, kuten Jumala omistaan."

²⁴² Mutta heidän puhujallaan, jokin aika sitten, oli mukava ohjelma, eikä minulla ole mitään heitä vastaan. Minä tekisin kaiken voitavani auttaakseni heitä. Minä annan heille vapaasti anteeksi sen, mitä he sanoivat, kun he sanovat jotakin, mikä ei ollut oikein. Sillä ei ole väliä. Heidän oppinsa on samanlainen kuin on Jehovan Todistajilla ja Kristillisellä Tieteellä ja kaikilla näillä muilla kulteilla, näettehän, se on sama asia. Mutta huomatkaa, he ovat aivan samanlaisia kuin mikä tahansa muukin organisaatio, he eivät ole sen enempää väärässä, luulisin, kuin he muutkaan. Sana on aina oikeassa, Se tulee todistamaan itsensä oikeaksi. Huomatkaa se.

²⁴³ Mutta puhuessaan tuo mies sanoi: "Meillä on "Vuoden kirja'." Tämä kirjoittaja, mikä hänen nimensä on, sen puhuja? Olen unohtanut, mikä hänen nimensä oli. Hän puhui Kristityille Liikemiehille jokin aika sitten Seattlessa siellä Maailman Näyttelyssä. Ja hän sanoi, tuo ilmoittaja, sanoi: "Tämä mies on kirjoittanut kirjan, joka on kaikkein huomattavin kirja tänä vuonna." Minä olen eri mieltä siitä.

²⁴⁴ Raamattu on tämän vuoden kirja! Se on maailman Valo. Se on Jumala itse. Meidän vuoden kirjamme on Raamattu. Tätä vuotta 1964 varten meidän Kirjamme on Raamattu. Ja kaikkina tulevinakin vuosina meidän Kirjamme on Raamattu. Se on ollut kaikkien menneiden vuosien Kirja, ja Se on Kirja tulevienkin vuosien kohdalla. Se on Iankaikkisuuden Kirja. Se paljastaa, että Se on Jumala. Kyllä, Se paljastaa Jumalan. Jokaiselle tulevalle vuodelle Se on Vuoden Kirja. Milloin tahansa te kuulette Raamatun sanovan mitä hyvänsä, sen lupaus on vahvistettu, ja on tuleva Iankaikkisuus jonakin päivänä. Raamattu on Se, joka antaa meille tämän lupauksen, kun te kuulette Raamatun sanovan, että on tuleva päivä, kun Jeesus on tuleva. Ja kuten sanoin tänään...

²⁴⁵ Minun täytyy nyt lopettaa, koska olemme puhuneet siitä jo kaksi tuntia.

²⁴⁶ Katsokaahan, kertooko Raamattu meille näistä tulevista asioista ja puhuuko Se meille näistä hetkistä, joiden lävitse olemme kulkeneet. Noan päivät on ennustettu. Kirjoitukset ovat ennustaneet näiden kaikki muutkin päivät. Martin Lutherin päivät oli ennustettu, Wesley'n ja helluntailaisten päivät

³⁰ "Kokonaispimeys on peittävä ihmiset." Tämä tietenkin on profetia tästä päivästä, jossa me nyt elämme.

³¹ Menkäämme nyt Psalmeihin. Uskon kirjoittaneeni väärin nämä raamatunpaikat, kun olin niin kiireinen eilen illalla tehdessäni näitä muistiinpanoja. Psalmi 62:1-8.

Totisesti minun sieluni odottaa Jumalaa, Häneltä tulee minun pelastukseni.

Hän yksin on minun kallioni ja minun pelastukseni, Hän on minun puolustukseni, minua ei tulla suuresti horjuttamaan.

Kuinka kauan te kuvittelette tekevänne ilkityötä ihmistä vastaan? Te tulette kaikki surmatuiksi, te olette oleva kuin murtuva muuri, ja niin kuin horjuva aita.

He vain pitävät neuvoa syöstäkseen hänet alas erinomaisuudestaan: he iloitsevat valheissa, he siunaavat suullaan, mutta he kiroavat sisäisesti. Selah.

Minun sieluni, odota yksin Jumalaa, sillä Häneltä minä odotan kaikkea.

Hän yksin on minun kallioni ja minun pelastukseni, Hän on minun puolustukseni, minä en ole horjuva.

Jumalassa on minun pelastukseni ja minun kerskaukseni, Jumala on minun väkevytyeni kallio ja minun pakopaikkani.

Luottakaa häneen kaikkina aikoina te ihmiset, vuodattakaa sydämenne hänen eteensä, Jumala on meidän pakopaikkamme. Selah.

³² Jos panitte merkille Kirjoituksia luettaessa, niin siinä Psalmissa sanottiin monta kertaa, että "Jumala on kallioni". Tiedätkö te, mitä kallio edustaa Raamatussa? Kallio Raamatussa, tässä, edustaa "Jumalan ilmestystä", Näettekö, "Jumala on minun ilmestykseni." Hän on. Sanan ilmestys on kallio.

³³ Eräänä päivänä Jeesus kysyi kysymyksen: "Kenen ihmiset sanovat Minun Ihmisen Pojan olevan?"

³⁴ Ja yksi heistä sanoi: "Jotkut sanovat, että Sinä olet Mooses tai Elias tai yksi profeetoista." Mutta siitä ei ollut kysymys. "Kenen te sanotte Minun olevan?"

³⁵ Silloin Pietari puhui nuo kuuluisat sanat ja sanoi: "Sinä olet Kristus, elävän Jumalan Poika."

³⁶ Hän sanoi: “Siunattu olet sinä, Simon, Joonaan poika, sillä liha ja veri eivät ole paljastaneet tätä sinulle, vaan Minun Isäni, joka on Taivaassa. Ja tälle kalliolle!” Näettekö?

³⁷ Ja Daavid puhuu tässä: “Jumala on meidän kalliomme.” Jumala on meidän kalliomme, kun Jumala on paljastettu meille. Siitä tulee kallio, näettehän. Jumala on meidän kalliomme.

³⁸ Minun tekstini tätä aamua varten on eriskummallinen sana: *Shalom*. Shalom, hepreankielellä se merkitsee “rauhaa”. Ja niin minä sanon seurakunnalla tänä aamuna: “Shalom!” Se tarkoittaa rauhaa.

³⁹ Suomeksi se sanotaan *Jumalan rauhaa*, joka merkitsee “Jumalan rauhaa” sinulle. Rauhaa. Jumalan rauhaa, Shalom.

⁴⁰ Minun uudenvuoden sanomani vuotta 1964 varten on Jeesuksessa Kristuksessa valitulle Seurakunnalle. Ei vain joillekin seurakuntaryhmille vaan Valitulle, rouvalle, Seurakunta-rouvalle, Kristuksen Morsiamelle, hänelle minä osoitan sen.

⁴¹ Me näemme, että nämä kaksi lukemaamme raamatunpaikkaa ovat vastakkaisia toinen toisellensa. Jesajassa sanottiin: “Nouse ja loista, sillä Jumalan kirkkaus on tullut yllenne. Valo on täällä.” Ja sitten heti seuraavassa jakeessa hän sanoo: “Kokonaispimeys on tämän kansan yllä.” Ja sitten kun me olemme Valon ja pimeyden sekoituksessa, ja sitten toivotan Seurakunnalle: “Shalom, rauhaa”, niin katsokaamme, mistä on kysymys. Me olemme kasvokkain tänä vuonna sekä pimeyden että Valon kanssa. Maailma on kaikkein sekasortoisimmassa pimeyden ajassa, missä se koskaan on ollut, ja se yhä on pystyssä. Ja on myös kaikkein siunatuin Valo, joka koskaan on loistanut sen ylle.

⁴² Ero on aivan samanlainen kuin oli alussa, kun siellä oli kokonaispimeys maan yllä. Ja Jumalan Henki liikkui vetten päällä ja sanoi: “Tulkoon valkeus.” Ja Jumala erotti valkeuden pimeydestä. Ja minä uskon, että me nyt jälleen elämme tuossa hetkessä, kun Jumala erottaa Valon pimeydestä, ja Jumala kuljettaa sen toiselle puolelle maailmaa, että tuo Valo voisi tulla ilmi.

⁴³ Sitten syy, miksi minä sanon “Shalom” Seurakunnalle, on se, että se on Jumalan Rauha. Tämän minä haluan tuoda teille tänä aamuna uuttavuotta varten, ettemme katsoisi taaksepäin vaan eteenpäin, uuden päivän nousemiseen. Jotakin suurta on edessämme, josta menneinä vuosina olemme iloinneet odottaessamme sitä, tuon suuren Valon tulemistä. Ja nyt me voimme nähdä sen nousevan taivaanrannalla. Se nousee kuolevaisuuden ja kuolemattomuuden välille. Me näemme sen tulevan taivaiden ja maan välille. Se on tulossa maahan sidotuista sairauksista ja sekasortoisesta maailmasta

²³⁶ Aabraham tiesi, että Jumala voisi nostaa hänet ylös jälleen, joten hän luotti Häneen.

²³⁷ Niinpä tätä uutta vuotta varten, olkaa päättäväiset pysyäkseen Hänen Sanansa kanssa ja sen kanssa, mitä Se on luvannut, aivan niin kuin muutkin (Valitut) tekivät muina päivinä. Jos teistä tuntuu, että olette nähneet tuon Valon, joka on säteillyt teidän yllenne, Jeesuksesta Kristuksesta, Hänen suuren Pyhän Henkensä ilmi tulemisen näinä viimeisinä päivinä. Ja muistakaa, muistakaa pysyä sen kanssa, mitä Hän on tehnyt, te olette yksi Valituista, ja mitä hän, toisen päivän Valittu, kuten Aabraham teki, kun hän näki sen, vaikka se olikin kaikki tieteellisen todistuksen vastaista. Nooa näki sen, ja se oli kaikki tieteellisen todistuksen vastaista. Mooses näki sen, ja se oli vastoin tieteen todistusta. Valitut näinä menneinä järjellisinä ajanjaksoina näkivät sen ja he seisovivat lujina! Annen.

²³⁸ Ja tulevaisuuden takia seisokaamme lujina lupauksen varassa. Jumala antoi sen ja Jumalan velvollisuus on täyttää se. Minä ainoastaan seuraan tahtia. Kun se ilmoittaa ajasta ja sanoo: “Tämä on William Branhamin loppu maan päällä”, niin silloin minä vain seuraan tuota tahtia. Sitten minä olen nouseva ylös jälleen tuon tahdin kanssa. Hallelujaa. Tuo Yksi, joka soittaa sen sisälle, soittaa sen ulos ja on soittava sen sisälle uudestaan. Se on Jumalan tahti, joka sanoo: “Minä olen nostava hänet jälleen ylös viimeisinä päivinä. Ja joka uskoo Minuun, hänellä on Iankaikkinen Elämä. Hänellä, joka kuulee Minun Sanani ja uskoo Häneen, joka lähetti Minut, hänellä on Iankaikkinen Elämä, eikä hän koskaan tule tuomiolle, vaan on siirtynyt kuolemasta Elämään.” Minä seuraan Sanan tahdissa. Aamen. En oman sydämeni tahdissa, vaan Sanan tahdissa! Ei ole väliä sillä, mistä on kysymys, jos minun sydämeni ei ole Sanan tahdissa, niin silloin minun sydämeni on väärässä. Aamen. Sillä Hän on Sana! Aamen. Raamattu, Jumalan Sana kertoo meille sen.

²³⁹ Kuuntelin radio-ohjelmaa tullessani tänne jokin aika sitten Billyn kanssa. Ja se oli tuo Raamattu... hetken profetia, hetken... Miksi sitä nyt kutsutaankaan. Se oli jotakin profetiasta, *Profetian ääni*, todellakin, ja se on Seitsemännen päivän adventistien ohjelma. Heillä on ollut neljä tai viisi eri nimeä, mutta alussa heitä kutsuttiin milleriläisiksi.

²⁴⁰ He olivat niitä, jotka sanoivat tuolla kokouksessaan, että: “Minä väitin olevani Jeesus Kristus, että Pyhä Isä, tuo Tulipatsas, oli ylläni, ja minä olin Jeesus Kristus.” Sattui niin, että eräs ystäväni oli siellä heidän pienessä kokouksessaan, ja hän nousi seisomaan ja sanoi: “Teidän täytyy todistaa se, sillä minä tulen kutsumaan hänet tänne. Haluan teidän kerrankin näkevän tunnustaako hän sen.” Hänen puheensa aiheena olivat erilaiset kultit ja muut sellaiset maan päällä.

tuon tienristeyksen tulla. Hän oli näyttämässä Aabrahamin kautta meille, että Hän on kykenevä nostamaan ylös kuolleen.

²³⁰ Aabraham sanoi: "Minä olen vastaanottava hänet aivan kuin kuolleista." Saaran kohtu oli kuollut, ja hänen ruumiinsa oli kuollut, hän oli vanha mies. Saaralla ei ollut maitosuonia ruokkiakseen vauvaa. Heillä ei ollut mitään... No niin, ei ollut edellytyksiä siihen. Ja Aabraham itse oli hedelmätön, ja niin oli myös Saara. Näettehän, ei ollut minkäänlaista mahdollisuutta. Ja hän sai hänet niin kuin kuolleista. Hän sanoi: "Jos kerran Jumala voi tehdä niin, Hän voi myös nostaa hänet ylös kuolleista. Sillä tuo sama Jumala kertoi minulle, että lapsi tulisi, ja minä odotin, ja se tuli, joten Hän voi nostaa hänet kuolleista." Sillä Hän laittaa kaikki asiat työskentelemään niiden hyväksi, jotka Häntä rakastavat. Aamen.

²³¹ Tuo sama Jumala antoi lupauksen että nämä asiat tapahtuisivat viimeisinä päivinä, ja me näemme niiden tapahtuvan! Jos Hän lupasi pojan, ja poika tuli. Jos Hän lupasi kaikki nämä asiat, jotka me näemme kautta Kirjoitusten, ja ne tapahtuivat, niin menkäämme sisälle sen tahtiin. Hän lupasi, että nämä asiat tulisivat tapahtumaan viimeisinä päivinä, ja me näemme sen tapahtuvan. Hän lupasi, että Hän lähettäisi Jeesuksen. Hallelujaa! Tulee olemaan Tuhatvuotisvaltakunta! Tulee olemaan uusi päivä! Tulee olemaan päivä, niin ettei aurinko enää koskaan laske... Me emme enää tarvitse sitä, sillä Karitsa on tuon Kaupungin Valo, minne me olemme menossa. Aamen.

²³² Uuden päivän koitto, tunnen sen kaikkialla ylläni nyt. Uuden päivän Valo! Tuon päivän Valo, jossa ei ole yötä eikä pimeyttä, ei hämäryyttä, ei synkkää taivasta, ei keskiyötä, ei hautoja kukkineen, ei hautausaattoja, ei lääkäreitä eikä ruumishuoneita. Aamen. Voin tuntea Hänen Valonsa säteiden säteilevän minun sieluni ylle. Tuo uusi päivä! Vanha on painumassa pois.

²³³ Tunnen kuolevaisen veren virtaavan ruumiini lävitse ja tunnen Pyhän Hengen aallon tulevan sen takana ja sanovan: "Nouse ja loista."

²³⁴ Jokin sanoi: "Billy Branham, sinä olet tulossa vanhaksi, olet tulossa heikoksi, ja olkapääsi painuvat kumaraan, ja hiuksesi harmaantuvat ja putoavat pois." Niin se on. Ja pimeys ja kokonaispimeys ovat maan yllä!

²³⁵ "Mutta nouse ja loista!" Minä tunnen Jeesuksen Kristuksen kirkkauden Evankeliumin Valon aallon lankeamisen, joka on tehnyt minut uudeksi luomukseksi Hänessä. Minä odotan tuota päivää, aamen, tuota uutta päivää. Minä en tiedä, millainen tulevaisuus on. Minä en tiedä, mitä vuodella 1964 on minua varten, mutta minä pidän kädestä Häntä, jolla on kädessään Iankaikkisuus, joka on Iankaikkisuus. Aamen.

kuolemattoman Elämän kirkkaasti loistavaan päivään ja kuolemattomaan ruumiiseen ja kuolemattomaan maahan, jotka eivät koskaan häviä pois. Seurakunnalle se tarkoittaa: "Shalom". On aika, että Valo tulee uskovaisia varten, mutta kokonaispimeys on ihmisiä varten.

⁴⁴ Eräänä päivänä vaimoni ja minä puhuimme siitä hetkestä, jossa me elämme. Nyt syy siihen, miksi valitsin tämän paikan, on se, että minusta tuntui, että voisin puhua teille täällä vapaasti. Se näyttää siltä kuin ihmisten yllä olisi kaikkein liikuttavin aika, mitä voin ajatella.

⁴⁵ Olen jatkuvasti tehnyt parhaani, kun olen ollut eri mieltä miesten kanssa uskonnollisista mielipiteistä, mutta jos en olisi voinut puristaa hänen kättään jälkeensä huolimatta siitä, kuinka leikkaava se on ollutkin, ja en olisi voinut sanoa: "Tämä on tehty siinä valossa, että meillä olisi parempi ymmärrys keskenämme", ja silti rakastaa tuota henkilöä, (eikä ainoastaan sanoa sitä suullani vaan sydämestäni), niin silloin minä en olisi ensinkään kelvollinen menemään sinne ulos ja puhumaan ihmisille. Koska meidän täytyy rakastaa tuota henkilöä. Näettekö? Mennä ihmisten keskuuteen, erilaisten kulttien ja heimojen ja uskontojen ja niin edelleen, ja yrittää näyttää, kuinka asiat ovat Raamatussa, ja sanoa: "Keskustelkaamme siitä nyt, ei sinun uskontunnustuksesi tai siveysopillisen kirjasi valossa vaan Raamatun valossa." Ja sitten, joskus miehet tulevat todella pureviksi, mutta jos minulla on yksikin ajatus, etten pidä tuosta henkilöstä, niin silloin olen tietoinen ainakin yhdestä asiasta: Kristuksen Henki on jättänyt minut. Jos voin tuntea, etten pidä tuosta henkilöstä, niin minussa jotakin on vialla.

⁴⁶ Koska Kristuksen Henki, kun he ristiinnaulitsivat Hänet, Hänen oman kansansa lyödessä nuo naulat Hänen inhimilliseen lihaansa, Hänen luotunsa löivät nuo naulat, jotka Hän oli luonut, ja kuitenkin Hän sydän täynnä rakkautta huusi: "Isä, anna heille anteeksi. He eivät tiedä, mitä he tekevät."

⁴⁷ Minä olen tullut tuolle paikalle. Minä uskon, että ihmiset eivät tiedä, mitä he tekevät. Tulee aikoja, jolloin inhimillinen olento näyttää olevan niin pahan hallinnassa, että se on sääliä. Näyttää siltä kuin ihmisten yllä olisi pimeyden varjo, joka ajaa heitä siihen.

⁴⁸ Kuten esimerkiksi tämä asia. Kun on kuljettu kaikkialla ympäri maata puhumassa, ja Herra Jumala on tehnyt tunnetuksi ja vahvistanut Hänen Sanansa ja näyttänyt, että se on tarkalleen niin, eikä ole sallinut sanottavan mitään, mikä ei olisi tapahtunut tarkalleen, niin kuin Hän oli sanonut, asioita on puhuttu olemassaoloon ja niin edelleen, niin kuin Hän on tehnyt. Ja ihmiset istuvat katsoen sitä ja jatkavat suoraan edelleen omassa vanhassa tilassaan.

⁴⁹ En sano sitä väheksyäkseni, mutta kuten meidän sisaremmi, monesti kun puhun heille noiden vaatteiden käyttämisestä ja hiustensa leikkaamisesta, niin

he eivät ota sitä huomioon. Ja kuinka miehet jatkavat edelleen uskontunnustuksissaan ja palvelevat noiden uskontunnustusten ja asioiden alaisina. Ja he ovat hyviä ihmisiä. He ovat hienoja ihmisiä. Mutta kuitenkin näyttää siltä, etteivät he voisi ymmärtää, näyttää siltä, kuin he eivät käsittäisi sitä. Miksi? Mennessäni takaisin seuraavana vuotena, niin sen sijaan, että asiat olisivat paremmin, ne ovat huonommin. Se jatkuu edelleen. Tässä on sisar, jolla kerran oli kaunis pitkä tukka, ja hän on leikannut sen pois. Tässä on mies, joka kerran näytti siltä, kuin hän olisi ottanut asemansa sen asian puolesta, mikä on oikein, hän on mennyt suoraan takaisin niin kuin koira oksennukselleen ja sika mutakuoppaan. Näettehän, he menevät suoraan takaisin siihen. Se näyttää siltä, kuin jokin olisi iskenyt ihmisiimme, olisi iskenyt maailmaa, niin että heillä ei näytä olevan ymmärrystä siitä, että jokin on vialla.

⁵⁰ Aivan samoin te voitte panna merkille, ettei tämän päivän miehissä enää ole tuota aitoutta. Te ette löydä sitä naisissa. Minä en puhu... Syy mihin perustan tämän, on se, että tultaisiin "Shalomiin". Ymmärrätekö?

⁵¹ Pankaa merkille, meidän aikamme naisilla ei enää näytä olevan tuota hienon naisen leimaa, jollainen heillä kerran oli. He kyllä haluaisivat sellaisen, mutta siellä on jotakin, joka ei anna heidän tehdä sitä. Näyttää kuin siellä olisi jonkinlainen painostus. Niin että kun te kerrotte naiselle, ettei hänen tulisi tehdä sellaista-ja-sellaista asiaa, ja tuo nainen katsoo Siihen ja uskoo Sen, hän haluaa uskoa Sen, mutta jokin on työntämässä häntä toiseen suuntaan. Kurja raukka, minä tunnen sääliä häntä kohtaan. Hänet on sidottu sellaisella Hollywoodin verkolla, televisio, radio- ja sanomalehtimainoksilla, kauppojen näyteikkunoilla, joissa on nykyaikaisia pukuja, ja niin edelleen, ja sillä, miten muut naiset toimivat. Ja näyttää siltä, kuin siellä olisi jotakin, josta he eivät voi vetäytyä pois, se koskee nuoria, vanhoja ja keski-ikäisiä ihmisiä.

⁵² Ihmisten keskuudessa näyttää olevan jotakin. Miehellä ei näytä enää olevan tuota miehekästä leimaa, niin kuin hänellä tapasi ennen olla. Naisella ei enää ole tuota naisellista leimaa, niin kuin hänellä ennen tapasi olla. Ottakaa tämän päivän mies, niin hän ei enää näytä niin rotevalta, kuin heillä oli tapana olla. On kaikenlaista... He haluavat käyttää purppuran värisiä mokkanahkakenkiä, ja he haluavat toimia kuten naiset. Se on totta. Se näyttää enemmän tai vähemmän kieroontuneelta. Nainen haluaa leikata hiuksensa ja toimia kuin mies. Ja mies haluaa toimia kuin nainen. Näettekö? Ja kuitenkin kun puhutte heille, he ovat mukavia ja miellyttäviä ihmisiä ja seurallisia ihmisiä. Mikä on aiheuttanut tämän? Se on tuo ihmisten yllä oleva kokonaispimeys, jokin, joka on pakottanut heidät siihen.

⁵³ On samalla tavoin oli juutalaisten kohdalla noina päivinä, jolloin Jeesus tuli maan päälle. Jesaja oli profetoinut siitä sanoen: "Heillä tulisi olemaan

²²⁴ Hän salli noiden heprealaisten lasten joutua tuliseen pätsiin. He seisoivat päättäväisesti Hänen Sanansa puolella!

²²⁵ Hän saattaa sallia teiden risteyskiä, antaa heidän nauraa teidän pitkää tukkaanne, antakaa heidän nauraa teitä ja sanoa, että teistä on tullut pyhiä kieriskelijöitä tai mitä tahansa. He saattavat nauraa teille sen vuoksi, mutta se kyllä sopii. Se on tienristeys, se on pieni käännekohta. Se on koetellakseen jotakin.

²²⁶ Näettehän, että ainoa asia, jonka tuo tienristeys teki näille heprealaislapsille, jotka seisoivat Sanan pohjalla. oli se, että se vapautti heidät noista siteistä, jotka sitoivat heidän jalkansa ja kätensä.

²²⁷ Ja joskus tarvitaan kovia koettelemuksia murtamaan maailman siteet pois meistä. Joskus Jumala sallii meille pieniä koettelemuksia, tiedättehän, jotta Hän näkisi, mitä me tulemme tekemään, jotta Hän voisi ottaa teidät ulos maailmasta. Tai toisin sanoen, Hän sallii teille pienen koetuksen lyödäkseen teidät ulos tuosta organisaatiosta ja tuosta ideasta, että "metodistit olisivat tuo yksi ja ainoa, tai että ne olisivat baptisteja, helluntailaisia tai mikä ryhmä heillä onkin. Jos te ette usko, niin kuin minun seurakuntani uskoo, niin te ette usko lainkaan." Joskus Hän sallii pienen koetuksen tulla. Ehkä teillä on sairas lapsi. Ehkä jotakin tapahtuu juuri kuoleman hetkellä. Ehkä teiltä otetaan joku läheinen pois. Mitä sen tulee tehdä? Murtaa teidät irti, näyttää teille jotakin, avata teidän silmänne. Ehkä te joskus tulette kokoukseen arvostelemaan. Ehkä te kuuntelette tätä nauhaa vain arvostellaksenne. Ehkä Jumala tekee sen särkeäkseen joitakin noista maailmallisista siteistä, jotka sitovat teitä.

²²⁸ Kuten mies, joka on hukkumassa jokeen. Teidän täytyy ottaa mies pois joesta, ennen kuin te voitte ottaa joen pois miehestä. Niin se on. Teidän täytyy ottaa hänet pois joesta ensin, sen jälkeen te otatte joen pois hänestä. Joskus Jumalan täytyy tehdä se sillä tavoin. Hän sallii noiden tienristeysten tehdä sen. Seiskää Hänen lupauksissaan, Sanassa, sillä ne eivät koskaan petä. Tulevaisuudessa, joka on Hänen kädessään, seiskää samalla tavoin kuin he seisoivat, alkää menkö pois.

²²⁹ Aabraham, hänen tiensä risteyskässä, tiesi, että Jumala voisi nostaa hänen poikansa ylös kuolleista, jonka perusteella hän saikin hänet takaisin tienristeyskässään. Aabraham tuli tienristeyskäänsä sen jälkeen, kun hän oli luottanut Jumalaan ja nähnyt kaikki Jumalan ihmeet. Kaksikymmentäviisi vuotta hän odotti tuota luvattua poikaa, ja sitten Jumala käski hänen mennä uhraamaan se, jota hän oli odottanut. Oi, minkälainen aika! Mutta horjuiko Aabraham? Lukekaa Roomalaiskirjeen 4. luku, jossa sanotaan, että: "Hän oli täysin vakuuttunut." Aamen. Hän oli täysin vakuuttunut siitä, että se, mitä Jumala oli luvannut, se Jumala myös kykenisi tekemään. Aamen. Hän salli

kasvukipuja. Kyllä vaan! Muistakaa vain, että se on Jumalan armo, joka on annettu teille.

²¹⁷ Kuten Paavali sanoi, hallelujaa, hänellä oli jokin heikkous, jokin kiusasi häntä. Perkele löi häntä isku iskun jälkeen. Hän puhui siitä Herralle kolmesti, jotta se jättäisi hänet. Hän sanoi: “En halua tällaista, Herra, ota se pois minusta.”

²¹⁸ Ja sitten yhtenä yönä Herra puhui hänelle ja sanoi: “Paavali, Minun armossani on kylliksi.”

²¹⁹ Hän sanoi: “Sitten minä tulen kerskaamaan heikkoudessani. Minä kerskaan siinä. Minä tiedän, että Sinä olet Parantaja. Olen nähnyt Sinun parantavan sairaita, nostavan ylös kuolleen ja ajavan ulos perkeleitä ja avaavan sokean silmät. Ja pyydettyäni Sinulta, Sinä sanot minulle, että Sinun armossasi on kylliksi, niin silloin tämä perkele, joka kiusaa minua, on Sinun armosi kasvukipuja. Ja sitten minä tulen kerskaamaan heikkouksissani. Miksi? Etten ylpistyisi liiaksi erinomaisten ilmestysteni tähden.”

²²⁰ Näettehän, hänellä oli jotakin, jota toisilla opetuslapsilla ei ollut, hän näki Hänet sen jälkeen, kun Hän oli kuollut, haudattu, noussut ylös ja astunut ylös Taivaaseen. Jotkut heistä saattoivat sanoa: “Minä vaelsin Hänen kanssaan.” Mutta niin tekivät kaikki, jotka olivat kadulla. Mutta sen jälkeen, kun Hän oli kuollut, haudattu, noussut ylös ja astunut ylös Taivaaseen, Hän palasi takaisin Tulipatsaan muodossa ja puhui Paavalille. Se oli enemmän kuin se, mitä heillä muilla oli. Aamen.

²²¹ Hän sanoi: “Etten korottaisi itseäni ja haluaisi rakentaa valtavan suuria seminaareja ja kaikenlaista muuta suurta, etten korottaisi itseäni tämän runsaan ilmestyksen yläpuolelle, Jumala on sallinut perkeleen sanansaattajan pitää minua alaslyötynä.” Sitten hän sanoi. “Kun minä olen heikko, olen minä väkevä.” Aamen. Aamen. Armon kasvukipuja! Aamen. Me voisimme pysytellä siinä pitkään, mutta tunti ja neljäkymmentäviisi minuuttia on jo mennyt. Me kärsimme Hänen armonsa kipuja.

²²² Oi, Hän voi sallia tienristeysten tulla. Hän saattaa sallia ne koetellakseen meitä ja tehdäksseen meidät täydellisiksi Hänen palvelustaan varten. Hän saattaa sallia sellaisia. Seurakunta, te, jotka olette täällä tai kuuntelette nauhaa. Hän voi sallia tienristeyksiä meidän palveluksemme tähden.

²²³ Niin kuin Hän teki Danielille. Hän antoi Danielille pienen tienristeyksen eräänä päivänä. Tehän tiedätte, että hän oli suuri mies siellä alhaalla Babylonissa. Jumala teki sen, Hän salli kuninkaan kääntyä häntä vastaan ja heittää hänet leijonien luolaan. Se vain teki hänet täydelliseksi. Varmasti se teki.

silmät, mutta he eivät voisi nähdä, ja korvat, mutta he eivät voisi kuulla.” Ja tästä syystä Jeesus rukoili heille anteeksiantoa, koska täytyi olla sillä tavoin, jotta Kirjoitukset täytyisivät.

⁵⁴ Ja se on jälleen kanssamme. Raamattu on puhunut tästä päivästä, jossa me elämme, ja on sanonut, että tällaisia asioita tulisivat olemaan: “Kokonaispimeys ihmisten yllä.” Ja me näemme, että siellä yksinkertaisesti on jotakin, koska ihmiset haluaisivat, mutta he eivät voi.

⁵⁵ Nikodeemus ilmaisi sen kerran Herran edessä. Hän sanoi: “Opettaja, me tiedämme, että Sinä olet opettaja, joka tulee Jumalasta, sillä ei kukaan ihminen voisi tehdä asioita, joita Sinä teet, jollei Jumala olisi Hänen kanssaan.” Mutta tuo sokeus oli juutalaisen rodun yllä, jotta Messias voisi tulla ja ottaa pakanoista Morsiamen. Heidän täytyi hyljätä Hänet.

⁵⁶ Ja tämä on tuo kokonaispimeys, joka on tänään seurakuntien yllä, ja se estää heitä näkemästä Valoa, joka loistaa. Näettekö? Siellä näyttää olevan jonkinlainen raskas paino. Ottakaamme joitakin tämän päivän tunnetuista evankelistoista, jotka jatkuvasti huutavat herätystä ja työskentelevät suoraan sitä vastaan. Näettehän, ei ole ymmärrystä, ollaan ilman ymmärrystä.

⁵⁷ Ja minä en sano sitä sillä motiivilla, että yrittäisin sanoa: “No niin, me olemme nähneet *Tämän*, ja: ‘Kunnia Jumalalle’, he eivät ole siinä mukana.” Minä en yritä sanoa niin saadakseni ihmisiä ajattelemaan: “Veli Branham, sinulla on ainoa Totuus, mitä maailmassa on.” Ei, se on väärin.

⁵⁸ Minä vain sanon niin siinä hetken Valossa, jossa me vaellamme, hyödyttääkseni ihmisiä, jotka yrittävät etsiä tätä Valoa. Totisesti, Jeesus sanoi: “Kukaan ei voi tulla Minun tyköni, ellei Minun Isäni häntä vedä.” Kukaan ei tule koskaan näkemään Sitä. Tuo ennalta määrätty Siemen, ja vain Se, tulee vastaanottamaan Sen. Mutta me olemme jälleen tulleet tuolle paikalle. Raamattu sanoo: “Te olette maailman valo.”

⁵⁹ Profeetta sanoi: “Kokonaispimeys on ihmisten yllä”, maailman ihmisten yllä tänä aikana. Tämä meillä juuri on, kokonaispimeys ihmisten yllä.

⁶⁰ Jumala suuressa armossaan, kuten olen aina saarnannut ja yrittänyt seistä sen puolesta, aina näyttää Hänen tapahtumansa taivaasta käsin, Hänen suurimmat, tärkeimmät tapahtumansa tapahtuvat taivaassa, ennen kuin ne tapahtuvat maan päällä. Hän heijastaa itseään. Toisin sanoen, ennen kuin Messias tuli sille paikalle, jossa Hänen palveluksensa alkaisi, tuli Tähti taivaasta opastamaan noita miehiä sille paikalle, missä Hän oli, noita viisaita miehiä. Niin kuin olette kuulleet viimeisessä Sanomassani, miten Jumala käsitteli noita viisaita miehiä, miten Hän tuona päivänä unen kautta käänsi

heidät toiselle tielle ja sanoi Joosefille unessa, miten huolehtia Hänen oman Poikansa hyvinvoinnista. Koska hänellä oli uni...

⁶¹ Uni on toisarvoisella tilalla, se on jotakin toisarvoista, koska ihmisillä voi olla unia, jotka eivät ole oikein. Mutta siellä ei ollut tuona päivänä profeettaa maassa, näettekö, siellä ei ollut profeettaa, joten Jumalan täytyi käyttää sitä. Se opettaa meille, että Jumala voi käyttää kaikkia kykyjämme ja kaikkea, mitä me teemme, jos se on vihitty Hänelle, mutta sen täytyy ensin olla vihitty Hänelle. Sallikaa mietiskelyynne, jotka todellisuudessa heijastuvat uniinne, koska siinä on kyse teidän alitajunnastanne. Jos te tarkkaatte untanne, niin te tulette huomaamaan, että se on jotakin, mitä te olette ajatelleet tai jotakin sen kaltaista. Tavallisesti niin on, näettehän. Ja antakaa mielenne olla Jumalassa, jotta se voisi heijastaa jotakin Hänestä. Ja mitä tahansa te olette, antakaa sen heijastaa Häntä.

⁶² Nyt, ylhäällä taivaissa. Oletteko huomanneet, että katselen tätä kuvaa tuosta Valosta, joka oli Life-lehdessä, jonka veli, joka asuu tässä talossa, on ripustanut seinälleen, tuosta kolmikulmaisesta Valosta.

⁶³ Sattui juuri tulemaan mieleeni, että jos jollakin teistä on Lamsan raamatunkäännös, niin jos haluate panna merkille, niin sen kannessa on kolminainen valo, kolminaisuuden valo, kolmikulmainen valo kehän muodossa. Ja kun tohtori Lamsa, joka on henkilökohtainen ystäväni, oli kääntämässä Raamattua, hän sanoi, että se oli vanha heprealainen Jumalan symboli, todellisesta kolminaisesta tavasta, jollainen Hän on, ei kolmea jumalaa vaan saman Jumalan kolme ilmenemismuotoa: Isänä, Poikana ja Pyhänä Henkenä. Tuo Valo on yksi täydellinen Valo-ympyrä kolmikulmaisessa muodossa, joka tarkoittaa, että Jumala tulee asumaan kolmessa virassa: Isänä, Poikana ja Pyhänä Henkenä, ne kaikki ovat yksi ja sama Jumala.

⁶⁴ Mutta panitteko merkille, että ennen kuin Seitsemän Sinettiä paljastettiin, tuo suuri salaperäinen Valo näytettiin ylhäällä taivaalla täällä Tucsonin yläpuolella, Flagstaffissa, missä me olimme? Kaksi miestä oli siellä minun kanssani tuona aamuna. Ja kerrottiin kuukausia ja kuukausia aikaisemmin, että niin tulisi tapahtumaan. Sekä veli Fred Sothmann että veli Gene Norman istuvat täällä tänä aamuna. He olivat siellä, kun tuo räjähdys tapahtui, eivätkä tienneet, että nämä asiat tulisivat tapahtumaan. Ja Hän lähetti minut takaisin, ja sanottiin, että olisi noiden Seitsemän Sinetin avaamisen aika, jotka pitäisivät sisällään koko Raamatun seitsemän salaisuutta, jotka olivat sinetöidyt näillä Seitsemällä Sinetillä. Ja kuinka nämä enkelit matkan varrella, nämä Seurakuntajaksojen sanansaattajat, avaisivat määrätyn osan siitä. Mutta seitsemännellä hetkellä, seitsemännän sanansaattajan aikana, kaikki nämä salaisuudet tulisivat päätökseensä. Ymmärrätekö? Seitsemäs maallinen

²¹⁰ Ja kun todellinen Jumalan Sana lankeaa Siemenen ylle, he näkevät tuon Sanan vahvistamisen ja tuntevat Sen. He katsovat Sanaa ja tietävät, että on muutoksen aika, he tuntevat ajan ja hetken muutoksen, he tuntevat tuon sävelen, jonka tulee olla tuossa hetkessä. Hallelujaa! He tuntevat tahdin, he tuntevat ajan, ja he tietävät, miten sen tulee jatkua. Näettekö, vain Valitut tietävät Sen.

²¹¹ Kun Filippus näki sen, hän ei voinut kestää sitä pidempään, koska hän tiesi, että se oli Messias, ja niinpä hän meni erään miehen luo, ja he tutkivat Raamattua yhdessä. "Natanael", hän sanoi, "tule katsomaan Miestä. Tule ja katso. Me olemme löytäneet Jeesus Nasaretilaisen. Me löysimme Jeesus Nasaretilaisen, joka on tuo Profeetta, jonka Mooses sanoi tulevan. Me löysimme Hänet. Me löysimme Hänet."

²¹² Hän sanoi: "Miten voisi olla niin? Missä Hän oli?" Näettekö, hän ei tuntenut tahtia aivan tarkalleen. He olivat tutkistelleet yhdessä. Mutta kun hän tuli sinne, Hän kertoi hänelle, hän esitteli hänelle Sanan.

²¹³ Ja kun hän tuli sinne, Jeesus sanoi: "Katso, israelilainen", hän alkoi päästä tahtiin, suuri näytelmä oli meneillään siellä tuona päivänä. Jeesus ehkä seisoi siellä jonkun kiven päällä ja puhui ihmisille. Ja kun Filippus tuli sinne Natanaelin kanssa, Hän katsoi häntä ja sanoi: "Katso israelilainen, jossa ei ole lainkaan vilppiä."

Hän sanoi: "Rabbi, milloin sinä olet tuntenut minut?"

²¹⁴ Hän sanoi: "Ennen kuin Filippus kutsui sinua, kun olit puun alla, Minä näin sinut." Oi!

²¹⁵ Hän oli osa siitä! Hän sanoi: "Sinä olet Jumalan Poika! Sinä olet Israelin Kuningas!" Ei ollut väliä sillä, minkälainen maailman tahti oli, ja kaikki heidän kirkkokunnalliset puheensa, ne eivät olleet osa tuota Jumalan suurta Sinfoniaa. Aamen. Hän sanoi: "Sinä olet Israelin Kuningas! Sinä olet Se. Minä näen sen. Minä tiedän sen." Miksi? Hän oli Valittu. Valittu Siemen tietää. Niin on aina ollut, kautta jokaisen ajanjakson, he ovat tienneet sen.

²¹⁶ Te sanotte: "Mutta veli Branham, entä sitten äitini ja isäni, entä minun sukulaiseni? Entä minun kirkkokuntani, mitä he tulevat tekemään? He tulevat heittämään minut ulos. Onko se..." Jos te ette voi katsoa eteenpäin, katsokaa ylös. Älkää yrittäkö katsoa eteenpäin, pankaa vain siitä huolimatta kätenne Hänen käteensä. Sallikaa Hänen johtaa teitä. Katsokaa ylös, älkää eteenne. Te sanotte: "Toisetthan tulevat tekemään pilaa minusta, minun pitkästä tukastani ja siitä, etten enää käytä shortseja, ja siitä, kuinka lähdin pois seurakunnasta." Mitä? Kärsiminen Hänen Nimensä tähden on Hänen armonsa kasvukipuja. Kyllä. Kärsiminen Hänen Sanansa vuoksi. Näettehän. Ne ovat Hänen armonsa

²⁰² Joskus minulta kysytään: “Miksi?” Miksi otti Jumala pois vaimoni (ollessani vain nuori palvelija, silloin kun aloitin), miksi Hän otti lapseni pois suoraan sydämeni alta? Miksi Hän teki niin? En tiennyt sitä. Nyt tiedän sen. Minä vain pidin käteni Hänen kädessään ja jatkoin luottamalla Häneen.

²⁰³ Hän tuntee jokaisen tienhaaran. Hän tietää tahdin, ja milloin sen täytyy tapahtua. Hän tietää, mitä tarvitaan teidän muovaamisesenne. Hän tietää, minkälaista materiaalia Hän tulee käyttämään. Ymmärrätekö? Joskus se tapahtuu erämaan takaosassa, missä Jumala muovaa vanhurskaita miehiä viisaiksi ja profeetoiksi. Näettehän? Siellä heistä tehdään miehiä. Miehiä hakataan Sanalla. Kun heillä on kaikenlaisia uskontunnustuksia ja muita asioita itsessään, niin antakaa heidän tulla Sanaan, ja Jumala on lyövä sen ulos heistä ja muovaava sen Tämän kaltaiseksi, ja he tulevat sisälle suureen Sinfoniaan Hänen Sanansa kanssa. Ja sitten he näkevät Sanan liikkuvan eteenpäin.

²⁰⁴ Jumala tietää, milloin sen tahdin täytyy muuttua. Hän tuntee, miten tahti etenee. Minä en tiedä sen etenemistä, mutta Hän tietää sen. Hän tietää, miten se menee, minä en. Mutta minä katson sitä Tästä ja sanon: “Se on juuri tulossa.”

²⁰⁵ “Monia on vaivoja vanhurskailla, mutta Jumala on vapauttava heidät niistä kaikista.” Näettehän, Jumala on liikkunut läpi historian Hänen Sanansa lupauksen tahdissa jokaisessa ajanjaksossa, samassa tahdissa, ja toteuttanut Sanansa. Näin Jumala on liikkunut lävitse koko historian, koko matkan 1. Mooseksen kirjasta Ilmestyskirjaan, Hän on kulkenut läpi koko historian Sanansa kanssa. Kyllä. Pyhän Hengen voiman tahdissa ja vahvistamalla Hänen Sanansa Valituille. Muistakaa, Hän ei ole koskaan kyennyt koskettamaan ulkopuolista seurakuntaa. Se on vain valittuja varten.

²⁰⁶ Katsokaa noita pappeja, jotka sanoivat: “Tämä mies on Beelsebul. Hän on ennustelija. Mitä! Hänhän lukee heidän ajatuksensa.”

²⁰⁷ Vähänpä he tiesivät: “Sana on terävämpi kuin kaksiteräinen miekka ja se on sydämen ajatusten erottaja.” Ja Hän oli tuo Sana.

²⁰⁸ Mutta tämä pieni prostituoitu, joka oli siellä kaivolla noutamassa vettä tuona päivänä, hän sanoi: “Minä käsitan, että Sinä olet Profeetta. Me tiedämme, että Messias on tulossa. Meillä ei ole ollut profeettoja satoihin vuosiin, mutta me tiedämme, että Messias on tulossa. Ja kun Hän tulee, niin niin Hän tulee olemaan.”

²⁰⁹ Jeesus sanoi: “Minä olen Hän.” Siinä oli tarpeeksi. Miksi? Hän tunsu tuon tahdin! Hän odotti tuota muutosta kirkkokunnallisesta seurakunnasta vahvistettuun Messiaaseen. Ja tässä seisoi Hän, Messias, josta Mooses oli puhunut ja sanonut: “Herra, teidän Jumalanne on nostava profeetan, minun kaltaiseni.” Siinä Hän on. Tahti muuttui, ja vahvistettu Siemen tunsu Sen.

sanansaattaja, näettehän, tämä enkeli, josta Hän puhui, oli silloin maan päällä. Enkeli merkitsee sanansaattajaa. Ja sen jälkeen hän näki toisen Enkelin tulevan alas, ei maallisen enkelin, jolle oli annettu Sanoma täällä, mutta (toinen) väkevä Enkeli tuli alas Taivaasta, yllään sateenkaari, ja asetti jalkansa maan ja meren päälle ja vannoi Hänen kauttaan, joka elää iankaikkisesti, että “aikaa ei enää ole”. Ymmärrätekö? Mutta ennen kuin Hän avasi Seitsemän Sinettiä paljastaakseen ne, Hän näytti ihmeen, Hän näytti sen ensin taivaalla.

⁶⁵ Tuona päivänä he ottivat siitä kuvia kaikkialla Yhdysvaltojen eteläosassa sekä Meksikossa. Tuolla tuo Life-lehdessä ollut kuva riippuu, ja yhä se on heille salaisuus. Mutta Hän ilmoittaa sen taivaissa ennen kuin Hän tekee sen maan päällä. Hän tekee aina niin. Hän näyttää ensin Hänen merkkinsä taivaissa.

⁶⁶ Ja jopa Linnunradassa. Minä en mene taaksepäin opettaakseni Linnunradasta, mutta minä vain osoitan teille, miten taivaat ilmoittavat Sen. Me näemme, että Hän ilmoittaa koko Raamatun Linnunradan tähtikuvioissa. Ja me toteamme, että Hän aloittaa sen Linnunradan kaikkein ensimmäisellä kuviolla, joka on Neitsyt, viimeisen ollessa Leijona, joka osoittaa, että Jeesus tulisi ensimmäisellä kerralla maan päälle Neitsyen kautta ja toisella kerralla Juudan sukukunnan Leijonana. Hän kulkee ristissä olevien kalojen kautta juuri ennen tuota Syövän [Kravun] Ajanjaksoa, jossa me elämme nyt. “Ja kaikki taivaat julistavat Hänestä”, sanoo Raamattu.

⁶⁷ Muutamia kuukausia sitten minä saarnasin kokoussarjan Tabernaakkelissa aiheesta: *Seitsemän Seurakuntajaksoa*. Te olette ehkä jokainen kuulleet ne. Ja kun olin lopettanut noiden Seitsemän Seurakuntajakson piirtämisen taululle, siitä kuinka Valo tuli sisälle, ja kuinka Valo hävisi pois. Ja arvelen, että teillä on se täällä jossakin, mutta me tiedämme, että Se on joka tapauksessa meidän keskuudessamme. Ja outo asia tapahtui tuona viimeisenä päivänä, jolloin tuo viimeinen seurakuntajakso piirrettiin, kun tuo suuri Tulipatsas (joka on keskuudessamme), tuli alas satojen ihmisten keskellä ja meni sitten sinne Tabernaakkelin takaseinälle ja piirsi siellä näiden satojen edessä nuo Seurakunta-ajanjakso, niiden tummentuessa ja vaalentuessa aivan samalla tavoin, kuin minä olin piirtänyt ne taululle. Se oli salaperäistä!

⁶⁸ Eräänä päivänä meillä oli seurakuntahistorian tapahtuma... Raamatussa kuu edustaa “seurakuntaa” ja aurinko “Kristusta”. Me löydämme Ilmestyskirjan 12. luvussa tuon naisen, joka oli seurakunta. Hänellä oli kuu jalkojensa alla, ja aurinko oli hänen vaatetuksenaan, ja päässään hänellä oli kaksitoistatähtinen kruunu, joka merkitsee sitä, että vanha ortodoksinen juutalaisuuden laki oli hänen jalkojensa alla, koska hän oli tullut auringon valoon. *Kaksitoista tähteä* ovat “kaksitoista apostolia”, jotka toivat sanoman meille Pyhän Hengen alaisuudessa. Nyt me voimme todeta, että kuu taivaalla heijastaa auringon

valoa auringon ollessa poissa. Se antaa meille valoa liikkuaaksemme. Mutta ei ole väliä sillä, kuinka paljon se heijastaakin, se ei kuitenkaan ole täydellinen valo, koska se on vain heijastus. Aurinko paistaa kuuhun, ja kuu heijastaa sen valoa sen ollessa poissa. Mutta kun aurinko nousee, kuuta ei enää tarvita.

⁶⁹ Ja tänään Seurakunta heijastaa poissaolevan Jumalan Pojan Valoa. Seurakunta on Valon heijastus. Koska Jeesus sanoi: “Vähän aikaa ja maailma ei enää näe Minua. Kuitenkin te olette näkevä Minut, sillä Minä olen teidän kanssanne ja teissä aikojen loppuun asti. Tekoja, joita Minä teen”, Valoja, joita Hän toi ilmi. Eikä ole mitään muuta Valoa kuin se, joka tulee Jumalan Sanan kautta.

⁷⁰ Tuo aurinko on Jumalan Sana. Alussa Jumala sanoi: “Tulkoon valkeus.” Ja kun Jumalan Sana tuli ilmi, siellä oli valkeus. Ensiksi, Jumala puhui sen. Mitä jos se ei olisi tullut ilmi? Silloin se ei vielä olisi ollut valkeus. Mutta kun Hän oli puhunut sen, ja kun se oli tullut ilmi, tullut vahvistetuksi, kun Hänen Sanansa oli vahvistettu, valkeus tuli olemassaoloon.

⁷¹ Ja se on ainoa tapa, miten se voidaan nyt tehdä, on silloin, kun Sana on vahvistettu, kun Jumalan kirjoitettu Sana on vahvistettu, sen jälkeen kun se näyttää Valoa. Tuo osa siitä, joka on valaistu tai annettu kutakin ajanjaksoa varten. Me löydämme sen Seurakunta-ajanjaksoissa ja me löydämme sen Vanhan Testamentin seurakunta-ajoissa. Joka kerta kun jonkun määrätyn asian tuli tulla ilmi heidän vaelluksensa aikana, tuli profeetta maan päälle. Ja Sana tuli profeetalle, ja hän teki tuon Sanan eläväksi. Ja kun tuo Sana tuli tunnetuksi, se heijasti Jumalaa. Oli ajanjakso, ja oli Valo. Ja sillä tavalla Valo tulee tänään.

⁷² Minulla ei ole mitään ketään kirkkokunnassa olevaa ihmistä vastaan. Mutta minä olen kaikessa noita järjestelmiä vastaan, koska ne ovat väärin. Ja ensimmäinen järjestelmä, mikä milloinkaan nousi esiin, oli roomalaiskatolisen kirkon roomalainen järjestelmä. Ensimmäinen organisaatio, joka milloinkaan organisoitiin, oli roomalaiskatolinen kirkko, Nikeassa, Roomassa. 325 vuotta Kristuksen kuoleman jälkeen tuli esiin roomalaiskatolisen kirkon organisaatio, joka pani ihmiset liittymään yhteen, ja he alkoivat ottaa Sanan tilalle kaikkea Sen vastaista. Siten he saivat nuo oudot oppinsa, ja he alkoivat tuossa järjestelmässä ajautua pois Sanasta. Ja siitä ajasta alkaen tuo seurakunta on heijastanut pimeyttä, se meni ajanjaksoon, jota me kutsumme “Pimeäksi Ajaksi”, joka kesti noin tuhannen vuotta. Jokainen historioitsija ja raamatunoppinut tuntee sen Pimeänä Aikana, joka oli silloin, kun roomalaiskatolinen kirkko hallitsi kaikkea.

⁷³ Ja tämä roomalaiskatolinen kirkko on “porttojen äiti”. Raamattu sanoo Ilmestyskirjan 17. luvussa, että “hän oli huora ja porttojen äiti”. No niin, se on moraalitonta, naisen epäpuhdasta elämää. Molemmat niistä merkitsevät samaa

¹⁹⁶ Hän on sellainen kuin Hän oli alussa. Sillä tavoin te aloitatte, te aloitatte opiskelemaan, millainen Jumala oli. Mitä Hän teki kun Hän oli täällä maan päällä? Minkä kaltaista elämää Hän eli? Oliko Hän samaa mieltä heidän kanssaan, oliko Hän kompromissien tekijä? Menikö Hän organisaatioihin? Kuinka Hän teki itsensä tunnetuksi? “Tutkikaa Kirjoituksia! Te luulette, että Niissä teillä on Iankaikkinen Elämä, ja Ne juuri todistavat Minusta.” Näettekö, samoin on tänäänkin, tai minä muuna aikana tahansa. Kun te haluatte Valoa, niin katsokaa, mitä Kirjoitukset sanovat tästä hetkestä. Hyvä on.

¹⁹⁷ Mistä te sitten aloitatte? Jos täällä on joku syntinen, niin te aloitatte ristin juurella pitäessänne itseänne kuolleina Hänen kanssaan. Silloin te olette tulleet sisälle suureen näytelmään. Sitten te kuuntelette ja tarkkaatte Sinfonian nuottivihkoa pitäessänne sitä kädessänne. Teillä on kädessänne nuottivihko, joka tulee kertomaan teille nämä asiat, milloin musiikki muuttuu näytelmän mukana, ja silloin te voitte nähdä, mistä näytelmässä on kysymys. Kun te näette Jumalan Hengen lankeavan ihmisten ylle ja tekevän jonkun määrätyn asian, te katsotte nuottivihkoanne ja näette, mistä on kysymys. Te katsotte, onko se sitä, ja onko se tätä päivää varten. Heillä oli myös suuren Sinfonian vihkonen kädessään silloin, kun Jeesus tuli. Tietenkin heillä oli.

¹⁹⁸ Sanonko minä tuon sanan oikein, sinfonia, sympatia? Toivon niin. Minä vain satuin ajattelemaan sitä. Sinfoniako? [Joku seurakunnasta sanoo: “Sinfonia.”] Sinfonia. Hyvä on.

¹⁹⁹ Heillä oli ohjelmalehtinen kädessään, mutta mitä he tekivät? He yrittivät katsoa taaksepäin siihen tahtiin, joka oli jo ollut... siihen osaan Sinfoniasta, joka oli jo soitettu. Niin kirkot tekevät tänään. Lutherilaiset katsovat taaksepäin nähdäkseen, minkä osan Luther soitti. He eivät tiedä musiikin muuttuneen. Lutherilaiset eivät tiedä, mitä Jumala tekee tänään, kun Hän tekee näitä asioita. Helluntailaiset sanovat: “Oi, meillä on se.” Teillä on edessänne nuotit, jotka soitettiin viisikymmentä vuotta sitten. Varmastikin. Pitäkäämme ainoastaan tätä Sanaa käsissämme ja tarkatkaamme, milloin musiikki muuttuu, niin silloin voimme tietää, mitä teemme.

²⁰⁰ Me aloitamme Hänen kanssaan ristillä. “Tehkää parannus ja ottakaa kaste Jeesuksen Kristuksen Nimessä syntien anteeksi saamiseksi, niin te tulette saamaan Musiikin, Suunnan”, näettekö, “Hänen Sanansa, Pyhän Hengen, joka tuo Sanan julki.” Sitten seuratkaa lävitse Sanan tahdissa. Mikä tahansa Musiikin tahti sitten onkin tätä hetkeä varten, olkaa tahdissa Sen kanssa.

²⁰¹ Monet ihmiset kysyvät: “Miksi?” He ovat kyselleet sitä. He kysyvät minulta: “Miksi? Miksi täytyy näiden asioiden tapahtua? Miksi tämä tapahtui minulle? Miksi tällaista tapahtui, kun aloitin, minulla oli tällainen vaikeus, tämä huolestuttaa minua täällä, ja minä kadotin tämän tässä?”

tuota Jumalan Sanan Sinfonian tahtia, sitä, että Hän oli Jumala, joka oli tuotu ilmi lihassa, sillä Hän oli vahvistettu Sanan Valo tuossa hetkessä. He eivät ymmärtäneet sitä. He sanoivat: "Tämä on vaikea asia. Kuka voi ymmärtää tätä?" Ja he kääntyivät pois. He eivät tunteneet tahtia, näettekö?

¹⁸⁹ Sitten me jälleen me panemme merkille, että siellä oli Juudas, tuo tekouskovainen, tai epäuskoinen, joka odotti niin kauan, kunnes hän löysi jotakin vikaa. Sitten Hän kääntyi opetuslapsiin päin, noiden kahdentoista puoleen, ja Juudas oli yksi heistä, ja sanoi: "Haluatteko tekin mennä pois?"

¹⁹⁰ Silloin Pietari sanoi: "Kenen tykö me voisimme mennä, Herra? Sinä olet Säveltäjä." Aamen. "Sinä tiedät, kuinka se on jatkuva. Sinä olet tuo Yksi Ainoa, jolla on Elämän Sana. Minne me voisimme mennä? Me emme voi mennä takaisin fariseusten, saddukeusten tai herodilaisten luo", tai mitä tahansa se saattaakin olla. "Sinä olet tuo Yksi, jolla on Elämän Sana. Meillä ei ole muuta paikkaa, minne mennä. Me olemme liittäneet itsemme tähän suureen Konserttiin. Me olemme tässä kuuntelemassa ja me olemme tahdissa. Me uskomme, että Sinä olet Jumalan Poika, ilmi tullut Jehova. Me olemme varmat siitä! Me emme tiedä, mitä nämä suuret koettelemukset, vaikeudet, ahdistukset ja muut asiat ovat, ja Sinä sanot 'meneväsi sinne ylös uhrattavaksi', ja kaikkea tällaista ja tuollaista, kuten 'kolmantena päivänä', ja kaikkea muuta tällainen. Me emme ymmärrä Sitä. Mutta me olemme sisällä kuuntelemassa Jumalan Sinfoniaa ja me olemme osa Siitä. Ja me odotamme nähdäksemme, mitä tapahtuu seuraavaksi, ja me seuraamme lähellä Sinua." Oi niin! Niin minä haluan tehdä. Lupaus.

¹⁹¹ Kuinka Hän aloitti? Aivan samoin kuin Hän teki alussakin. Näettekö? Hän ei koskaan lähettänyt Hänen Sanomaansa organisaatiolle. Hän ei koskaan lähettänyt joukolleen Sanomaa, vaan Hän lähetti yhden miehen. Nooan päivinä se oli Nooa. Mooseksen päivinä se oli Mooses.

¹⁹² Siellä oli toisia, jotka erään kerran sanoivat: "Haluatko sinä tehdä itsesi ainoaksi pyhäksi mieheksi tässä joukossa." Ja Jumala katsoi siihen.

¹⁹³ Mooses meni Herran luo ja sanoi: "Olen tehnyt tämän. Mitä minun nyt täytyy tehdä?"

¹⁹⁴ Herra sanoi: "Erota itsesi heistä. Minä tulen huolehtimaan lopusta. Minä lähetin sinut, se on Minun velvollisuuteni." Ja Hän avasi maan ja nielaisi Kooran ja koko hänen joukkonsa. Hän on aina tehnyt niin.

¹⁹⁵ Johannes ja Jeesus eivät voineet olla samanaikaisesti. Jeesus... Kun Johannes katsoi ylös, hän sanoi: "Nyt minun täytyy vähetä ja Hänen kasvaa. Hän on vahvistettu Valo." Niin myös tulee tämä Valo liikkumaan eteenpäin siihen asti, kunnes täysi vahvistus tulee. Kyllä vaan. Niin on.

asiaa, molemmat ovat samanlaisia. Niinpä jos se on portto, niin sen täytyy olla nainen. Panitteko merkille, että se ei ollut portto, vaan "portot." Näettekö? Hän on nainen, yksikkömuodossa, "huora". Sitten seurakuntia kutsutaan "portoiksi", ne ovat roomalaisen huoran tyttäriä. Hän on kaiken sen äiti, organisaatioiden äiti.

⁷⁴ Ja eikö se olekin outo asia, että tänä aikana, kun me olemme tulleet kaikkien näiden asioiden lävitse, Sanoma on kulkenut yli maailman organisaatioita vastaan. Se on tässä ajassa mennyt oikealle ja vasemmalle, ja sitä on kerrottu vuoden 1933 jälkeen, kun Pyhä Henki antoi minulle nuo näyt ja näytti minulle lopunajan. Noista seitsemästä asiasta, joista puhuin, on viisi jo tapahtunut aivan täydellisesti, kuten se, mitä sanottiin Saksasta ja Italiasta ja kaikista sodista ja kansakunnallisista asioista (he tuskin koskaan puhuvat minulle noista asioista). Mutta ne tapahtuivat aivan tarkalleen sillä tavalla, kuin Hän sanoi niiden tulevan tapahtumaan. Kuinka Mussolini tulisi menemään Etiopiaan, ja kuinka Etiopia lankeaisi hänen jalkoihinsa, ja kuinka hän sitten joutuisi epäsuosioon, ja hänen ja hänen oma kansansa sylkisi hänen päälleen, kuinka hänet häväistäisiin ripustamalla hänet ylösalaisin tuon prostituoidun kanssa, jonka kanssa hän eli. Ja kuinka Amerikka menisi sotaan Saksan kanssa, ja kuinka heidät tultaisiin lyömään tuolla paikalla, tuolla linjalla, uskon, että sitä kutsuttiin Siegfried-linjaksi, ja uskon, että yhtä siellä kutsuttiin Maginot-linjaksi, se oli Ranskassa. Oliko se oikein? Ja Siegfried-linja oli Saksassa. Ja Herra salli minun nähdä sen yksitoista vuotta ennen kuin se rakennettiin. Ja amerikkalaiset eivät halunneet tunnustaa hävinneensä siellä, ennen kuin melkein koko heidän armeijansa oli lyöty. Kun he menivät sinne, saksalaisten tykit olivat suunnattu tuota laivastoa kohden, ja he antoivat sen tulla aivan lähelle ja melkein upottivat sen. Ja minä näin sen yksitoista vuotta ennen kuin tuon Siegfried-linjan betoniperustuksia edes valettiin. Ja kaikki nämä muut asiat kuten moottorit ja autot, ja kuinka kaikki on tapahtunut aivan tarkalleen, niin kuin Hän sanoi aina siihen asti, että nainen hallitsee tätä kansakuntaa, joka ehkä on seurakunta. Ja sitten tuli loppu.

⁷⁵ Ja nyt kaiken tämän keskellä, kuinka minä olen hyökännyt organisaatioita vastaan, niin eikö olekin outo asia, että Rooman paavi lähti Roomasta ensimmäistä kertaa mennäkseen Jerusalemiin? Jerusalemiin, joka tunnetaan vanhimpana seurakuntana koko maailmassa.

⁷⁶ Kun Melkisedek kohtasi Aabrahamin, joka tuli kuninkaita teurastamasta, Hän oli Jerusalemin Kuningas, Pappi, joka oli Jumala. Kukaan muu ei voinut olla Melkisedek kuin Jumala yksin, koska Hän oli ilman isää ja ilman äitiä. Niinpä tämä Mies oli ilman isää ja ilman äitiä, ilman päivien alkua ja elämän loppua. Ja kuka hyvänsä Hän on, Hän yhä elää. Ja Hän oli tuona aikana Saalemin Kuningas, joka tulkittuna tarkoittaa "Rauhan Kuningasta, Shalomia."

Jerusalem Kuningas kohtasi Aabrahamin, ja hän antoi hänelle viiniä ja leipää, ehtoollista, taistelun jälkeen. Se on kaunis esikuva siellä Hebrealaiskirjeen 7. luvussa, josta me sen löydämme. Hän antoi hänelle leipää ja viiniä sen jälkeen, kun taistelu oli ohitse.

⁷⁷ Se on ensimmäinen asia, minkä me tulemme tekemään mennessämme Uuteen Valtakuntaan, me tulemme syömään leipää ja viiniä uutena Hänen kanssaan Isän Valtakunnassa. “Minä en tule juomaan viinirypäleen mehua enkä syömään leipää enää ennen kuin syön sitä tuona päivänä teidän kanssanne uutena Isän Valtakunnassa.”

⁷⁸ Ja nyt me voimme nähdä, että sen jälkeen kun Kuningas Shalom tuli ulos kaupungista, otti myöhemmin uskontunnustus sen hallintaansa. Ja se on jatkuvasti ollut uskontunnustus, mutta se edustaa vanhaa seurakuntaa. Ja meille on opetettu Uudessa Testamentissa, älkää nyt jättäkö ymmärtämättä tätä, Uudessa Testamentissa, että me emme ole tästä maan päällä olevasta Jerusalemin kaupungista, vaan me olemme ylhäällä olevasta Uudesta Jerusalemistä. Niinpä tämän täytyy olla tuo kuu, Jerusalem, eikä Uusi Jerusalem, joka on ylhäällä. Joten kuu edustaa maallista seurakuntaa.

⁷⁹ Ja eikö se olekin outoa, että juuri ennen kuin paavi lähti matkalleen Jerusalemiin, kuu taivaalla pimeni täysin vain muutamia päiviä, ennen kuin hän lähti matkalleen. Hän on myös tulossa tänne, tiedättehän. No niin, sellaista ei ole koskaan tiedetty tapahtuneen. Mutta mitä se osoittaa? Että hän tekee sen voittaakseen pitää yhteyttä, kuten hän teki tullessaan Jerusalemiin, kun hän päivä sen jälkeen tapasi tuon kreikkalaisortodoksisen kirkon hierarkian. Ja mitä se heijastaa? Yhteyttä, he haluavat, että protestantit ja katolilaiset liittyisivät yhteen, jota he ovat tekemässä ja tulevat täydellisesti tekemään. Ja Jumala heijasti tämän meille kuussa täydellisenä pidentymisenä. Hänen laupeudesta ja armostaan...

⁸⁰ Näkikö teistä kukaan lehdissä nuo heidän kuusta ottamansa valokuvat? Minulla on se täällä. Jos se ei olekin täydellinen kuva siitä, mitä minä piirsin Pyhän Hengen kautta, jos jättää pois seitsemännen ajanjakson, joka ei vielä ole päättynyt. Siinä on niistä kuusi kappaletta, ja tuo seitsemäs ei vielä ole päättynyt. Nuo kuusi kuusi tilaa, miten se oli kirkkaimmillaan ensimmäisessä seurakunta-ajassa ja pimentyi toisessa, kolmannessa, neljännessä, viidennessä ja kuudennessa juuri sillä tavalla, kuin Pyhä Henki antoi minun piirtää sen taululle, ja jonka Hän itse vahvisti oikeaksi siellä Tabernaakkelin takaseinällä kaksi vuotta sitten. Kuun heijastaessa itseään tiede toi jälleen esiin kuvan Seurakuntajaksoista. Aivan niin kuin he julkaisivat tuon kuvan siitä Valosta Life-lehdessä Sinettien tultua avatuiksi ja paljastetuiksi seitsemännen enkelin ajanjakson aikana. Hänen, tuon seitsemännen sanansaattajan palveluksen päivinä, Jumalan salaisuudet, kaikki nuo salaisuudet, jotka olivat olleet kautta

Te ette seiso kauempana katsomassa sitä. Te tulette Sen tahtiin. Kuinka te pääsette sinne sisälle? Te olette syntyneet Siihen, tuohon Sanan tahtiin, kun te tulette saksiksi tuota Sanaa.

¹⁸¹ Teidän täytyi tulla osaksi tanssista, jotta te pääsisitte osaksi tanssia. Teidän täytyy tulla osaksi pallopetiä tai jotakin, josta te olette kiinnostuneita, päästäksenne sisälle tuohon pallopetiin.

¹⁸² Teidän täytyy tulla osaksi tuota Sanaa tunteaksenne Jumalan Sinfonian. Kun Hänen Sinfoniansa soi, te ymmärrätte ja marssitte ajan tahdissa. Te odotatte sitä: “Näitä tekoja, joita Minä teen, tulette myös te tekemään, ja suurempiakin kuin nämä olette te tekemään”, näinä viimeisinä päivinä. Oi niin! Suuri ajan muutos. Me tulemme sisälle tahtiin, Sanan tahtiin. Löydämme Hänen tarkoituksensa siinä hetkessä, jossa me elämme. Tulkaa sisälle Sen tahtiin, siihen, kuinka Hän tekee sen. Jos te tulette sisälle Sanaan, te näette, miten Hän teki sen alussa, sitten te tiedätte, miten Hän tekee sen koko ajan.

¹⁸³ Kuinka Hän lähetti Sanomansa ensimmäisellä kerralla? Mitä Hän tekee? Hän ei käytä organisaatioita, Hän ei ole koskaan tehnyt niin eikä Hän tee niin nytkään. Ja jos te kuuntelette Kirkkojen maailmanneuvoston tahtia, te olette pimeydessä. Mutta jos te kuuntelette Sanan tahtia, niin asia on toisin!

¹⁸⁴ Minkä vuoksi he tappoivat Jeesuksen? “Sinä, joka olet Mies, teet itsesi Jumalaksi.”

¹⁸⁵ Teillä on minun Sanomani: *Kolmenlaisia uskovia*. Siellä olivat nuo tekouskovaiset, jotka seurasivat mukana jonkin aikaa ja antoivat sellaisen kuvan, että he olisivat uskoneet. Ja yhtenä päivänä Jeesus sanoi heille: “Mitä te tulette ajattelemaan, kun Ihmisen Poika, joka on Taivaasta, nousee takaisin Taivaaseen? Minä tulen Taivaasta ja menen takaisin Taivaaseen.”

¹⁸⁶ Ja tuo väkijoukko meni pois sanoen: “Tämä on kovaa puhetta.”

¹⁸⁷ Ja sitten tulivat nuo tekouskovaiset, jotka kulkivat Hänen kanssaan, nuo seitsemänkymmentä. Ja kun heille annettiin jotakin vaikeata, he eivät nähneet sitä. He eivät tunteneet Sinfoniaa. He eivät tunteneet tuota Lupausta, sitä, että tämä Lapsi oli Jehova: “Hänen Nimensä on oleva Neuvonantaja, Rauhanruhtinas, Väkevä Jumala.” Ja kun Hän oli sanonut: “Kun nousen ylös Taivaaseen, mistä Minä olen tullut!”

¹⁸⁸ “No niin”, he sanoivat, “tämä on kovaa puhetta. Kuka voi ymmärtää sitä? Me tiedämme, että Sinä olet vain mies. Me söimme Sinun kanssasi, me nukuimme Sinun kanssasi, me olimme metsässä Sinun kanssasi ja me olimme vesillä Sinun kanssasi. Sinä olet ainoastaan mies, ja Sinä sanot, että Ihmisen Poika nousee takaisin sinne, mistä Hän on tullut? Mistä Sinä oikein puhut? Tämä on kovaa puhetta!” Näettekö, he eivät tunteneet tahtia. He eivät tunteneet

kuin tämä, te tulette tekemään, sillä Minä menen Isäni luo.” Ei niin että otettaisiin jotakin, joka on jo luotu, ja murretaan siitä jotakin ja lisättäisiin luotua, vaan ehdottomasti luoden. Se osoittaa, että Hän on tuo sama Jehova, joka siellä alussa sanoi: “Olkoon siellä”, ja siellä oli. Hänen Sanansa oli tullut ilmi. Kun Hänet oli tehty lihaksi maan päälle, Hän otti alkuperäisestä luomakunnasta, mursi siitä ja lisäsi sitä. Mutta nyt viimeisinä päivinä, kun Hän tulee alas meidän keskuuteemme, tuo sama Valo, joka liikkui siellä ja sanoi: “Tulkoon valkeus”, näettekö, Hän vain puhui luontokappaleen olemassaoloon. “Suurempia kuin tämä, te tulette tekemään, sillä Minä menen Isäni luo.” Muistakaa, me olemme nyt näissä ajoissa.

¹⁷⁷ Ja maailma ei ymmärrä, koska heille se on vain “jonkinlaista hullutusta”. Koska he eivät ole metodisteja, metodistit eivät ymmärrä Sitä. Ja koska he eivät ole baptisteja, baptistit eivät ymmärrä Sitä. Koska se ei ole katolaista, katolilaiset eivät ymmärrä Sitä. Koska he eivät ole helluntailaisia, helluntailaiset eivät ymmärrä Sitä.

¹⁷⁸ Mutta ne, jotka Herraa odottavat, nuo, jotka näkevät Sen. Ei yksikään mies missään tähtitornissa, sen mukaan, mitä meillä historian mukaan on ollut, tuntenut tuota Tähteä, joka kulki ylitse. Mutta viisaat miehet seurasivat sitä satoja maileja kahden vuoden aikana, he tarkkasivat sitä ja seurasivat Sitä. Näettekö te, mitä minä tarkoitan? Se on noita varten, jotka kuuntelevat sinfoniaa.

¹⁷⁹ Muistakaa, Säveltäjä tietää lopun alusta alkaen. Hän tietää siitä kaiken. Tästä syystä Hän voi kirjoittaa sen tänne. Oikein. Teidän täytyy aloittaa Hänen kanssaan, teidän täytyy aloittaa. Jos te haluatte kuulla sinfonian, aloittakaa Hänen kanssaan samalla niin kuin te teette sinfoniamusiikinkin kanssa. Te kuuntelette ja te tiedätte, mitä se sanoo, se tulee olemaan sitä, mitä sinfonia on, ja te alatte kuuntelemaan musiikkia. Ja te tiedätte, mitä se on, ja niinpä te tiedätte, että “Suunnilleen tässä kohdassa sitä-ja-sitä tulee tapahtumaan, ja nyt sen täytyy muuttua.” Nyt kuka tahansa muu, joka ei tiedä siitä mitään, mitä he ovat... Sellainen, joka on juuri tullut sisälle ja istunut, hänelle se on vain hullutusta, jonkinlaista melua. Mutta hänelle, joka tietää, mistä on kysymys, hänelle se on nuoteista rummutettua musiikkia. Se on soitettu pasuunalla, harpulla ja viululla ja rytmitetty bassolla, se on puhallettu pasuunoilla ja rummutettu rummuilla. Koko asia yhdessä tahdissa, ja siitä tulee teille näytelmä, niin että voitte sulkea silmänsä ja elää siinä. Hallelujaa!

¹⁸⁰ Ihminen voi sulkea kuolevaiset silmänsä maallisille näköaloille ja elää Jeesuksen Kristuksen läsnäolossa, kun te näette Hänen Sanansa soivan ulos suuressa sinfoniasta, jossa me nyt elämme ja muutamme. Teidän täytyy alkaa Sinfoniasta. Ainoa asia minkä te voitte tehdä, jos olette Sinfoniassa, että aloitettuanne te alatte pääsemään tahtiin. Tällä tavalla te teette Jumalan kanssa.

ajanjaksojen, tulisivat olemaan paljastettuja, tuotuja ilmi, ja sen tulisi tapahtua tuona aikana. Ja Hän teki sen! Hänen Sanansa eivät petä. Eikö se olekin salaperäinen asia? Kun Jumala itse piirtää taivaalle saman asian, jonka Hän antoi minun piirtää taululle, ja jonka Hän itse myös piirsi. Se on tapahtunut kolme kertaa. Hän on täydellisesti tunnistanut sen, ja juuri ennen kuin paavi meni Jerusalemiin.

⁸¹ Tuo kuu oli seurakunta, se edustaa seurakuntaa. Ja seurakunnan edessä maailman varjo kulkee kuun ylitse. Ja tuo maailmallisuuden varjo on pyyhkäissyt maailmallisen seurakunnan ylitse pimentäen koko Raamatun Valon. Maailma on tullut sisälle Valon heijastukseen. Ymmärrätekö te sen? Maailma on peittänyt kuun pimentäen pois auringon. Ja kuun heijastus, jonka oletetaan antavan valoa maahan, on pimentynyt pois. Ja Hän tuli sisälle ja piirsi nuo kuvat aivan tarkalleen samalla tavalla kuin Hän oli tehnyt ne innoituksen kautta ennen sen tapahtumista.

⁸² Nyt, minä uskon, sisar Simpson, että se oli Tucsonin lehdessä. Enkä tiedä josko sisar Simpson tiesi... josko hän ymmärsi sitä silloin. Hän sanoi: “Minä leikkasin joitakin kuvia ja kirjoituksia lehdestä sinulle”, ja ojensi ne minulle.

⁸³ Ja minä ajattelin, että siinä oli jotakin outoa. Minä menin sinne sisälle ja katsoin sitä ja sanoin: “Siinä se on, aivan tarkalleen, juuri se, mitä minä olen odottanut.” Ja siinä se oli sanomalehdessä.

⁸⁴ Sisar Simpson voi kertoa teille, missä lehdessä se oli, jos haluatte kopion siitä. [Sisar Simpson sanoo: “Se oli joulukuun 28. päivän iltanumerossa.”] Joulukuun 28. päivän iltanumerossa.

⁸⁵ Näettekö, ennen kuin hän meni Jerusalemiin sulkemaan ulos sen Valon tai sen pääsyn, mikä sillä on. Mikä aika, paikka ja oikeus Sillä on loistaa, nyt se leikkaa Sen pois kokonaisuudessaan viimeistä, seitsemättä seurakuntajaksoa varten, missä seurakunta menee pimeyteen. Kuinka suuren asian Herra onkaan kertonut meille. Missään se ei ole koskaan pettänyt, se, minkä Jumala on taivaissa julistanut ja näyttänyt, Hän on tunnistanut ja vahvistanut, että se on ehdoton Totuus.

⁸⁶ Pimeys tässä Laodikean Seurakuntajaksossa. Jeesus, joka on Sana, on Laodikean Seurakuntajaksossa seurakunnan ulkopuolella ja koputtaa ovelle ja yrittää päästä sisälle. Pimeys, kokonaispimeys, on näiden ihmisten yllä. Oliko Raamattu oikeassa? [Seurakunta sanoo: “Aamen.”]

⁸⁷ Raamatun täydellistäminen, kunnia Hänen suurelle Nimelleen. Paavin vierailu oli merkki siitä, kuinka seurakunta on pimentynyt pois ilmi tuodusta maailman Valosta, joka oli Raamattu. Jeesus sanoi, että Hän oli maailman Valo. Raamattu sanoo, että Hän on Sana. Kun Kirjoitus on tuotu ilmi tai

vahvistettu, Se on Valo. Teillä ei tule olemaan lupaa tehdä sitä, kun tämä ottaa otteen. Me olemme nähneet sen ennalta varjokuvina, kun se on kerrottu innoituksen kautta, ennen kuin se tapahtui, kuun varjokuvina näyttäessä sen tapahtumisen, ja tässä se tapahtuu.

⁸⁸ Tuo hetki on yllämme, pimeys, kokonaispimeys. Kokonaispimeys on nyt ihmisten yllä, siitä on kysymys. Mitä se kaikki merkitsee? Missä me seisomme? Missä hetkessä me olemme? Kuinka lähellä Tulemusta me olemme? No niin, te sanotte: “Kun heillä kaikilla on herätystä.”

⁸⁹ “Älä pelkää pikkuinen lauma, sillä Isänne hyvä tahto on antaa teille Valtakunta.”

⁹⁰ Mitä se merkitsee? Jumala on alkanut erottamaan Valoa pimeydestä työntäen sitä taaksepäin, kuten Hän teki alussa, näyttääkseen uuden päivän valkenemisen. Seurakunta-ajanjaksot ovat häipymässä pois. Jumala on työntämässä pimeyttä sen tilalle, jolloin seurakuntaorganisaatiot ja maailma häipyvät pois. Koko asia on maailman peittämä, maailmallisuus on niellyt koko asian. Eikö Jumala silloin olekin oikeassa? Se on tapahtunut maailmallisten asioiden ja maailmallisen pukeutumisen kautta, ja maailmallisen toiminnan ja maailmallisen elämisen kautta, se on osa maailmaa!

⁹¹ Te ette ole maailmasta, pienet lapset. Te olette Taivaasta. Tämä ei ole teidän Kotinne.

⁹² Miksi minun tulisi katsoa meitä, vanhoja ihmisiä, ja yrittää katsoa taaksepäin ja tulla jälleen nuoreksi? Me emme voi tehdä sitä. Mutta me katsomme eteenpäin emmekä taaksepäin. Me katsomme tänne sitä, mikä on ollut, ja me haluamme tietää, mitä tulee olemaan. Ja me odotamme tuota hetkeä ja kurottaudumme sitä kohden.

⁹³ Niin monet hyvät, vilpittömät ihmiset ovat jääneet näiden uskontunnustusten, näiden seurakuntien ja organisaatioiden ansaan, “joilla on jumalisuuden muoto, mutta kieltävät sen Voiman”, niin kuin 2. Tim. 3. luvussa sanotaan.

⁹⁴ Kokonaispimeys, Israelin sokaiseminen, oli pakanoiden valaisemista varten. Nyt pakanoiden sokaiseminen on Israelin valaisemista varten. Se on aivan kuin päivä ja yökin ovat, toisella puolella on pimeys ja toisella puolella on valo, ja sitten valo jälleen tulee takaisin toiselle puolelle. Niinpä kuun kulkiessa niin kuin se teki, ja maailmallisen pimeyden pimentäessä sen valon, se heijastaa meille sitä, että pakanain seurakunta-aika on päättynyt. Seurakunta on valmistamassa itseään tuota aikaa varten, on Ylöstempauksen aika. Sillä pimeys on leviämässä pakanoiden ylle, ja aamu on pian vaikeneva juutalaisille. Aurinko on vaeltanut idästä länteen, ja me olemme Länsirannikolla. Valo voi

oikein Sanan kanssa ja oli samassa tahdissa Sanan kanssa. Ja mitä tapahtui jonkin ajan kuluttua sen jälkeen? Hän itse tuli ja vahvisti sen.

¹⁷⁰ Me kuulimme Sanan sanovan, että “Seitsemännennen enkelin päivinä.” Seurakuntajaksossa Hän vain sanoi, että: “Seitsemännennen enkelin Sanoma tulisi olemaan viimeinen Sanoma.” Ja sitten me löydämme täältä Ilmestyskirjan 10. luvusta, että “Seitsemännennen enkelin Sanoman päivinä, Jumalan salaisuudet tulisivat päätökseen”, Seitsemäs Sinetti tulitaisiin vetämään takaisin. Se tulee olemaan siellä. Sitten yhtäkkiä, sen tapahtuessa, tuli näky ja sanottiin: “Mene Tucsoniin, tulee tapahtumaan tällä kerralla suuri räjähdys, niin että sinä tulet täysin ymmärtämään ja tietämään, että se on lähetetty. Se tulee melkein ravistelemaan maata.” Te kaikki tiedätte sen. Se nauhoitettiin kuukausia, ennen kuin se tapahtui. Ja sitten se tapahtui. Sitten se ilmestyi taivaalla. “Shalom!” Mitä se on? Se on sinfonian tahdin muuttuminen.

¹⁷¹ Sitten erään kerran Hän sanoi Kolmannesta Nykäyksestä, kuinka se ensin tulisi tällä tavalla, sitten sydämen erottamisella, ja sitten puhuttu Sana.

¹⁷² Jeesus sanoi: “Suurempia asioita kuin nämä, te tulette tekemään, sillä Minä menen Isäni luo.” Joh. 14: “Niitä tekoja, joita Minä teen, myös te tulette tekemään, suurempia kuin tämä, sillä Minä menen Isäni luo.” Aivan niin kuin sanoin jokin aika sitten, kun Maria yritti tehdä Hänet tunnetuksi Joosefin poikana, ja Hän oikaisi häntä. Hänen Sanansa eivät voi pettää! Hän sanoi niin: “Taivaat ja maa tulevat pettämään, mutta Minun Sanani eivät.”

¹⁷³ Kun me kuulemme sinfonian tahdin muuttuvan, olevan aikeissa muuttua, silloin on jakautumisen aika. Me huomaamme, kun Hän alkoi rummuttaa tahtia ja olemme nähneet, että: “Tekoja, joita Minä teen, myös te olette tekevä, ja suurempiakin te olette tekevä.” “Suurempia”, Hän lupasi sen. Olemme ihmetelleet, miten se voisi olla mahdollista.

¹⁷⁴ Mutta panitteko merkille, että kun Hän teki ensimmäisen ihmeensä, Hän otti vettä ja muutti sen viiniksi. Onko se oikein? Hän otti vettä, joka potentiaalisesti jonakin päivänä olisi voinut olla viiniä, mutta se oli vettä ensin.

¹⁷⁵ Ja kun Hän ruokki viisituhatta, niin mitä Hän teki? Hän otti jotakin, joka jo oli olemassa kuten vesikin. Hän otti kalan, joka kerran oli uinut ja syntynyt munasta, ja Hän mursi sen, ja toinen kala tuli luoduksi siitä, mikä oli alkuperäinen luontokappale. Hän otti leivän, joka kerran oli ollut vehnää, oli ollut siemen ja oli tehty leiväksi, ja Hän mursi tämän leivän, ja se, mikä jo oli luotu, lisääntyi.

¹⁷⁶ Mutta tuolla metsässä, siellä ei ollut mitään, mistä olisi voitu tehdä orava. “Olkoon se siellä”, ja siellä se oli, ilman että sitä olisi tarvinnut murtaa mistään. Mitä se on? Sama Jeesus Kristus! Ymmärrätekö? “Suurempia asioita

¹⁶⁶ No niin, sallikaa minun antaa teille joitakin ajatuksia tässä minuutin verran. Tiedätkö, te millaista sinfonia on? Tiedän teidän tietävän sen. Se on musiikkia. Se on näytelmä. Näettehän, he näyttelivät sen.

¹⁶⁷ Nyt teille pienille lapsille, niin että te voisitte ymmärtää sen. Te muistatte koulussa, uskon teillä olleen... Mikä tuo pieni venäläinen sinfonia onkaan, jonka he esittävät rummuilla? Tehän tiedätte, miksi sitä kutsutaan. Se koskee tuota pientä tikkaa, tiedättehän, joka meni metsään. He soittivat huiluja ja hakkasivat rumpuja ja muuta sellaista. Ja te kuulette sen kaiken sinfonian jatkuessa, kun he soittavat sitä. Olen unohtanut sen nimen, "Pekka ja Susi". Niinhän se olikin. "Pekka ja Susi." Se on venäläinen sinfonia. Lapset eivät näyttele sitä, vaan he soittavat sen, he soittavat sen rummuilla [Veli Branham koputtaa jotain puuesinettä.] erilaisten äänten avulla. [Sitten veli Branham koputtaa jotakin muuta.] He näyttelivät sen soittamalla. Niinpä te voitte ymmärtää, mitä veli Branham yrittää sanoa.

¹⁶⁸ Nyt teille aikuisille, Raamattu on Jumalan Sinfonia. Kyllä. Hallelujaa. Ainoastaan säveltäjä tietää, mitä se todella merkitsee, ja hän paljastaa sen niille, jotka kuuntelevat. Niille, jotka ovat kiinnostuneet tietämään, mistä näytelmässä on kysymys. Mutta ensin teidän täytyy tietää tuosta sinfoniasta. Se ei ole vain jotakin, jota te näette, siinä on muutoksia, Sanan tienhaaroja ja käännekohtia siinä musiikissa. Se muuttuu, joskus se menee tänne päin hetken aikaa määrättyjen tahtien ajan, ja jonkun ajan kuluttua se kääntyy kokonaan ympäri. Mitä se on? Teille, jotka ette halua ymmärtää Sitä tai ette tiedä mitään Siitä, te, jotka ette ole kiinnostuneet Siitä, se on vain melua ja turhaa touhua. Mutta nuo, jotka tietävät Sen, he odottavat Sitä, he tietävät, että Se tulee. Hallelujaa!

¹⁶⁹ Niinpä meillä on näiden sinfonioiden aikoina Jumalan Sanan Sinfonia, jolloin koko näytelmä muuttuu. Teille, jotka olette kiinnostuneita, kuunnelkaa ja odottakaa tuota muutosta. Te tiedätte, että se on tulossa lähelle. Te kuulette, millä tavalla rummut soivat, aamen, te haluatte jotakin tapahtuvan. Te tiedätte, että tämä on muutos, näettekö, se on tuleva esiin muutamassa minuutissa. Ymmärrätkö? Ja te odotatte sitä, te voitte tuntea sen rumpujen rytmistä. Oi Jumala. Jos te voitte nyt kuulla loppuosan rummut, jos te voitte kuulla Taivaallisen Sanan musiikin kaiun, kun se laulaa itsensä ulos: "Ja on tapahtuva viimeisinä päivinä!" Jumalan sinfonian suuri näytelmä, jota Hän soittaa, Se muuttaa Hänet, Hänen sinfoniansa käännekohdissa. Säveltäjä ja nuo, jotka ovat kiinnostuneita, kuuntelevat odottaen tuota muutosta. Tämä kaikki merkitsee meille sitä, että me kuuntelemme ja odotamme. Joka kerta kun Hän ilmestyy, jotakin tapahtuu, me näemme ajan lähestyvän. Kun jokin aika sitten nuo Seurakunta-ajanjaksot piirrettiin, me kuuntelimme. Me näimme, että se oli

tehdä vain yhden asian, ja se on mennä takaisin Itään, toiselle puolelle. Te ymmärrätte sen, eikö niin? [Seurakunta sanoo: "Aamen."] Valo voi mennä jälleen vain Itään, sinne, mistä se lähtikin, Israeliin. Jumala sokaisi heidät hetkeksi, mutta nyt on pimeys työnnetty pakanamaailman ylle, ja se on peittänyt koko asian. Jerusalemin on pakanain tallattavana, kunnes pakanoilta varattu aika on päättävä. Jeesus sanoi niin. Ja nyt se on päättynyt! Kokonaispimeys on ihmisten yllä! Ja Jumala heijastaa sen taivaissa, niin kuin Hän on näyttänyt sen maan päällä, ennen kuin se kaikki tapahtuu. Me olemme siinä.

⁹⁵ Hyviä ihmisiä on jäänyt tuon asian saaliiksi, hyviä, vilpittömiä ihmisiä. Kuten Maria ja Joosef, he olivat täysin vilpittömiä, näettehän, ajatellessaan, että Hän oli heidän kanssaan, silloin kun Hän ei ollut. Maria ja Joosef, tiedättehän, kun he olivat olleet ylhäällä Jerusalemin juhlilla, kun Jeesus oli kaksitoistavuotias, he ajattelivat ja olettivat, että Hän oli heidän kanssaan, mutta Hän ei ollut. Hyvät ihmiset tänään ajattelevat samalla tavalla, nämä ihmiset, jotka ovat organisoituneet tässä Kirkkojen Maailmanneuvostossa, nämä ihmiset näissä organisaatioissa, he ajattelevat tekevänsä jotakin hyvää. He olettavat Hänen olevan heidän kanssaan, vaikka näin ei ole. Näettehän, monet ihmiset ajattelevat, että Hän oli heidän kanssaan, silloin kun he puristivat saarnaajan kättä ja panivat nimensä kirjaan, mutta Hän ei ollut. Monet ihmiset ajattelivat, että kun heidät pirskotettiin, konfirmoitiin tai kastettiin Isän, Pojan ja Pyhän Hengen Nimessä, että Hän oli heidän kanssaan. He ovat hyviä ihmisiä. Maria ja Joosef olivat hyviä ihmisiä. Mutta tosiasia oli, että Hän ei ollut siellä! Älkää olettako mitään.

⁹⁶ Mikä valo on? Vahvistettu, Jumalan puhuttu Sana! Sen ulkopuolella ei ole Valoa. Ymmärrätkö? Te ette voi valaista maata valonheittäjillä. Siihen tarvitaan Jumalan Sana, Poika, joka on tuotu ilmi.

⁹⁷ He ovat hyviä ihmisiä. Pankaa merkille Hänen Sanansa tarkkuus, kuinka täydellinen Se on. Panitko merkille, mitä Maria sanoi? Te rakkaat katolilaiset ihmiset, minulla ei ole mitään teitä vastaan. Se on tuo järjestelmä, jossa te olette. Ja te protestantit, sama asia. Se on tuo järjestelmä.

⁹⁸ "Maria, Jumalan äiti"? Huomatkaa, että hänen oman kaksitoistavuotiaan Poikansa täytyi panna hänet järjestykseen. Raamatusta ei löydy yhtään kertaa, milloin Jeesus olisi kutsunut Mariaa "äidikseen". Hän ei ollut Hänen äitinsä. Kuinka hän olisi voinut olla Jumalan äiti? Hän oli ainoastaan kohtu, jota Jumala käytti tullakseen maan päälle, tuodakseen itsensä julki maailmalle kohdun kautta. Maria ei ole yhtään sen enempää, yksikään raamatunpaikka ei sano: "Äiti".

⁹⁹ Pankaa merkille, kuinka väärässä Maria on, ja kuinka Hänen Sanansa on niin täydellinen. Maria löysi Hänet temppelistä Hänen ollessa kaksitoistavuotias ja keskustellessaan teologiensa kanssa. Hän hämmästytti heitä, koska Hän oli vain kaksitoistavuotias Poika, kouluikäikä. Ja jos niin olisi, niin meillä ei ole mitään muistiinpanoja sellaisesta. Mutta kaksitoistavuotiaan Pojan viisaus saattoi ymmärrä temppelin viisaat. Maria sanoi: “Sinun isäsi ja minä olemme etsineet Sinua kyynelin.” “Sinun isäsi!” Äiti itse oletti niin sanoessaan: “Sinun isäsi ja minä olemme etsineet Sinua kyynelin.”

¹⁰⁰ Mitä Jeesus sanoi hänelle? “Etkö sinä tiedä, että Minun täytyy olla hoitelemassa Isäni asioita?” Jos Hän olisi ollut Joosefin asioilla, Hän olisi ollut rakentamassa taloa tai työssä puusepänverstaalla. Mutta Hän ei ollut Joosefin poika. “Minä olen Isäni asioilla”, oikaisemassa näitä kirkkokuntia ja uskontunnustuksia ja muita asioita, joista olen kuullut. Näettekö? “Minä olen Isäni asioilla.” Hän ei koskaan tunnustanut Joosefia isäkseen. Mutta Maria teki niin, ja Hän kääntyi ympäri ja oikaisi häntä.

Maria sanoi: “Isäsi ja minä olemme etsineet Sinua.”

¹⁰¹ Hän sanoi: “Minä olen Isäni asioilla”, osoittaen siten, että Joosef ei ollut Hänen isänsä. Hänen Sanansa ovat täydelliset, näettehän.

¹⁰² Mutta Maria ja nuo muut vain olettivat niin. Näettekö, minne Maria oli ajautunut? Hän halusi osoittaa noiden pappien edessä, että hän ei ollut tuon tyyppinen nainen. Ja tehdessään niin hän repi perustuksen pois oman todistuksensa alta sen jälkeen, kun hän oli todistanut, että Enkeli oli tullut hänen luokseen ja sanonut: “Sinä tulet raskaaksi ja synnytät Pojan, neitsytsyntyisen Pojan, tietämättä mitään miehestä.” Ja tässä korkean Sanhedrinin edessä hän sanoo: “Joosef, sinun isäsi tässä ja minä olemme etsineet Sinua.” Hän nuhteli häntä sanoen: “Tuo ei ole Minun Isäni!”

¹⁰³ Ja tuo kaksitoistavuotias Poika sanoi: “Minä olen Isäni asioilla. Tuo ei ole Minun Isäni.”

¹⁰⁴ Näettekö, minne seurakunta tänään on ajautunut neuvostojen ja maailman asioiden kanssa, ja miten se nyt on pimentynyt. Jumala nuhtelee seurakuntaa!

¹⁰⁵ Milloinkaan ei Jeesus kutsunut häntä “äidiksi”. Eräänä päivänä kun Maria tuli käymään Hänen kokouksessaan, joka oli jossakin tämän kaltaisessa talossa. Joku tuli ja sanoi Hänelle: “Tuolla ulkopuolella ovat Sinun äitisi ja veljesi odottamassa Sinua.”

¹⁰⁶ Hän sanoi: “Kuka on Minun äitini ja Minun veljeni? Keitä he ovat?” Ja katsottuaan ympärilleen opetuslapsiaan Hän sanoi: “Ne, jotka tekevät Minun

¹⁶³ No niin, tulevaisuus, Hänen pitää sen kädessään. Kuinka minä tiedän, milloin Hän tulee? Milloin Hän tulee? Minä en tiedä, mutta Hän tulee olemaan täällä. Oikein. Milloin Hän tekee tämän ja tämän? Milloin on kirous jättävä maan? Milloin tulevat nämä siunatut Jumalan rakkauden heijastukset, nämä puut ja kukat ja muut asiat, jotka loistavat sitä, milloin ne tulevat kasvamaan kuolemattomina? Minä en tiedä, mutta niin tulee olemaan. Milloin tulee täyttymään ihmisten sydänten halu elää, ja milloin lakkaavat sairaalat, lääkärit, leikkaukset ja itkeminen ja murehtiminen, milloin ne lakkaavat ja muuttuvat kunniakkaaseen hallitsemiseen Jeesuksen kanssa, milloin tulee tuhannen vuoden Shalom? Milloin se on tuleva? Minä en tiedä. Hän sanoi, että niin tulisi olemaan. Minä en tiedä, kuinka Hän tulee tekemään sen, mutta Hänen puhuttu Sanansa tulee vahvistetuksi, kun Vanhurskauden Aurinko nousee, parantuminen Hänen siipiensä alla. Ja tuo parantumisosa siellä ei tule olemaan fyysistä parantumista, niin kuin te ajattelette. Sanokaamme, että jollakin olisi sairaus, ja se otettaisiin pois. Niin Hän tekee nyt esikuvana. Vaan koko luomakunta tulee olemaan muuttunut! Tämä kuolevaisuus pukee ylleen kuolemattomuuden. Vanhuus tulee muuttumaan nuoruudeksi. Aamen. No niin, kuinka se tulee olemaan? Minä en tiedä, mutta se tulee olemaan.

¹⁶⁴ Minä olen itsekin tulossa vanhaksi. Tänä vuonna, jos Herra sallii minun elää nähdä huhtikuun 6. päivän, minä tulen olemaan viisikymmentäviisivuotias ja vanha mies. Mutta minä en halua mennä taaksepäin ollakseni jälleen poika. Haluan tunkeutua eteenpäin tuota päämäärää kohden, sillä sitä tarkoitusta varten minä tulin. Noin kolmekymmentä vuotta minä olen nyt seissyt tämän pöydän takana aloitettuani pienenä poikasena, noin kaksikymmentäyksikaksivuotiaana. Siitä asti olen yrittänyt julistaa tätä Sanomaa. Ja olen pannut jokaisen hitusenkin voimistani Siihen. Jos olkapääni painuvat kumaraan, ja hiukseni harmaantuvat ja tippuvat pois, niin minä en katso takaisin siihen, minä tulen saamaan ne takaisin jälleen. Minä katson eteenpäin tuon päivän nousuun, mistä vahvistettu Jumalan Sana sanoi: “Ei yksikään hius ole katoava päästänne. Minä olen nostava sen jälleen ylös viimeisenä päivänä.” Kuinka Hän tulee tekemään sen? Minä en tiedä, mutta minä luotan siihen.

¹⁶⁵ Minä en tiedä, mitä uusi vuosi pitää sisällään, mutta minä tiedän kenen käsissä se on. Siinä ovat ne uudenvuoden toiveet, joita minulla on. Hän tulee. Aamen. Jos Hän ei tule, niin minä tulen edelleen tekemään työtä, jos Hän säästää minut. Minä vain luotan tulevaisuuteni Hänelle. Te olette nähneet, kuinka Hän on vahvistanut Sanansa, niinpä te tiedätte, että niin tullaan tekemään. Hänen Sanansa!

Te sanotte: “Veli Branham, mistä sinä saat sitä?”

edustettuna siinä. Suuren Shalomin, Jehovan, *Jahven* esikuvana ja varjona. Tarkalleen. Hän pani sen sinne taivaalle, ja kameran mekaaninen silmä otti kuvan siitä. Näettekö? Kiitos Herralle!

¹⁵⁹ Shalom! Rauha! Älkää nääntykö, Jeesus on täällä. Hänen suuri Valonsa on tullut meidän luo. Ja me olemme kiitolliset Siitä, kyllä, Hänen Sanastaan, tuosta suuresta salaisuudesta. Hän on täällä tänään tuoden ilmi itsensä, tehden aivan samoin kuin Hän teki silloin. Tehden tarkalleen saman asian.

¹⁶⁰ Me olemme ajallisia luomuksia. Hän on Iankaikkisuuden Jumala. Me yritämme pakottaa itsemme tekemään jotakin erilaista. "Oi, tämä täytyy tehdä." Muistakaa, Hän tietää siitä kaiken. Se on tapahtuva joka tapauksessa. Antakaa Hänen tehdä se. Ainoastaan jättäkää itsenne Hänelle.

¹⁶¹ Katsokaa ylöspäin ja loistakaa Herran ilosta tietäessänne olevanne etuoikeutettuja, kun silmänne ovat avautuneet, ja te näette tämän päivän. Pankaa luottamukseenne Häneen tulevaisuuden osalta. Te olette nähneet Hänen vahvistavan Sanansa menneinä päivinä. Hän, joka vahvisti Sanansa menneinä päivinä ja pani kaikki nämä muut asiat tapahtumaan aivan tarkalleen siinä ajassa, jossa me elämme, kaikki tarkalleen seitsemännen enkelin Sanomassa, ja näytti sen sekä taivaalla että maan päällä ja teki sen tunnetuksi kolmella tavalla, niin ettei voi olla mitään erehtymisen mahdollisuutta. Muistakaa, Hän on luvannut, että Hän tulisi jälleen. Hallelujaa! Tuo Sana tullaan vahvistamaan, Jumalan luvattu Sana kahdentuhannen vuoden odotuksen jälkeen. Hän tulee saapumaan ajallaan! Älkää väsykö, Hän tulee olemaan täällä. Samoin kuin Hän on vahvistanut Sanansa jokaisena aikana, Seurakuntajaksot osoittavat saman asian seitsemännen Sanoman paljastaessa meidän Herramme ja niin edelleen. Jumala paljasti sen, toi sen ilmi ja todisti sen oikeaksi. Ja ollessaan keskuudessamme tänään, Hän näytti itsensä täällä meidän kanssamme ja todisti ja vahvisti Hänen Sanansa. Niin Hän on tuleva tekemään.

¹⁶² Tulee olemaan Tuhatvuotisvaltakunta. Vanha tulee olemaan siellä ainaisesti nuori. Sairaus tulee häipymään pois, eikä kuolemaa ole enää oleva. He ovat rakentava taloja ja asuva niissä. He istuttavat viinitarhoja ja syövät niiden hedelmää. He eivät istuta toisia varten (niin että hänen poikansa ottaisi sen), vaan hänen poikansa on elävä hänen kanssaan. Hän ei ole kuoleva, niin että joku muu ottaisi sen, vaan hän tulee elämään siellä. Aamen. Siellä ei vahingoiteta mitään. Meidät tullaan muuttamaan siitä, mitä me nyt olemme, tuon kunniakkaan Jumalan Pojan kuvaksi, joka on kuolematon. Vuosilla ei ole mitään vaikutusta häneen, ikä ei voi tehdä mitään hänelle. Hän on kuolematon Jumalan poika. Niinpä me tiedämme olevamme lopunajassa. Me olemme tienhaarassa. Kaikki nämä asiat ovat täydellisesti tunnistettuja, ja niin se tulee tunnistetuksi jälleen.

Isäni tahdon, he ovat Minun äitini ja Minun veljeni ja Minun sisareni. He ovat niitä."

¹⁰⁷ Ja kuollessaan ristillä Hän sanoi Johannekselle, tuolle nuorelle opetuslapselle: "Katso, äitisi." "Nainen, katso poikasi." "Poika, katso äitisi." Näettehän, Hän ei koskaan väittänyt sitä itse. Se ei ollut hänen Poikansa. Se oli Jumalan Poika. Hän oli vain kohtu.

¹⁰⁸ Tämä on talo tänä aamuna, mutta se ei ole Seurakunta. Seurakunta on teissä, Kristus. Kuolevaisten henget, jotka istuvat täällä kokoontuneina yhteen taivaallisissa paikoissa. On kysymys Kristuksesta eikä talosta. Talo on kyllä ihan hyvä, se palvelee tarkoitustaan, mutta sitä käytetään vain kokouspaikkana. Maria oli ainoastaan kohtu, jota Hän käytti tullakseen maailmaan, tehdäkseen itsensä tunnetuksi ihmisten keskuudessa. Hän ei ollut mikään "Jumalan äiti" sen enempää, kuin tämä talokaan on Jumalan Seurakunta. Sitä vain käytetään tuota tarkoitusta varten.

¹⁰⁹ Kyllä, monet ystävät ajattelevat nyt, hyvät ihmiset kuten Maria ja Joosef, he ajattelevat, että Jumala on heidän kanssaan, kun he tekevät näin. Mutta sellaisia kuin he olivat silloin, sellaisia he ovat nytkin, he ovat erehtyneet. He ajattelivat olevansa Hänen kanssaan, mutta he eivät olleet. Kun ihmiset on kastettu, he saattavat ajatella: "Oi, minä vastaanotin Hänet, kun minut kastettiin." Sitä se ei ole, ennen kuin puhuttu Sana heijastaa itseään!

¹¹⁰ Mutta Valitut, entä Valo nyt? Olen käyttänyt puolet ajastani puhuakseni pimeydestä. Kello on jo yksitoista kolmekymmentä. Kääntykäämme nyt ympäri, kokonaispimeys on ihmisten yllä nyt, mutta entä sitten Valo? Hän sanoi, että kokonaispimeys olisi ihmisten yllä, mutta tulisi olemaan Valo: "Nouse ja loista, sillä Valo on tullut." Kuinka voisi olla sekä pimeyttä että Valoa, niiden täytyy tulla erotetuiksi. Ja vain yksi asia erottaa ne, ilmi tuotu Sana erottaa. Se työntää sen toiselle puolelle... *Täällä* on pimeys maan yllä, mutta kun tuotu ilmi Jumalan Sana, tuo aurinko, joka puhuttiin olemassaoloon Sanalla, näyttää itsensä, menee pimeys toiselle puolelle maata. Ja niin on tapahtumassa juuri nyt. Pimeys on erottamassa itseään Valosta. Nyt Valitulle Seurakunnalle tässä pimeässä hetkessä... Me voisimme pysytellä siinä tuntikausia, mutta luulen, että olen sanonut tarpeeksi, jotta te voitte ymmärtää, mitä Raamattu tarkoittaa, kun sanotaan: "Kokonaispimeys on näiden ihmisten yllä."

¹¹¹ Nyt minä sanon Seurakunnalle: "Shalom. Jumalan rauhaa." Rauhaa! Jokainen todellinen heprealainen kohdatessaan toisen sanoo: "Shalom." Toisin sanoen: "Hyvää huomenta! Jumala olkoon kanssasi! Jumalan rauha olkoon kanssasi!" Se tarkoittaa: "Hyvää huomenta! Kuinka voit?" Päivä on valkenemassa, Seurakunta. Pimeys on ihmisten yllä. Mutta Seurakunnalle se

merkitsee: “Hyvää huomenta”, Kristus ilmestyy keskuudessamme. “Shalom. Rauhaa.” Hallelujaa. “Shalom.”

¹¹² Kun me näemme pimenemisen, joka tapahtuu juuri ennen päivännousua, me tiedämme, että aamutähti on siellä esittelemässä tulevan auringon. Se on se hetki, jolloin aamutähti loistaa. Se on siirtymävaihe. Pimeintä on aina juuri muutamaa minuuttia ennen päivää, pimentyminen tapahtuu, ja kuu ei enää loista. Pimein hetki ennen päivää on siksi, että valo painaa pimeyttä. Mutta aamutähti tulee esiin ja sanoo: “Hyvää huomenta. Shalom.”

¹¹³ Se on Hän meidän keskuudessamme, kun Hänen sanansa tulee tunnistetuksi. Shalom. Tuo suuri päivä on valkenemassa, kun Iankaikkinen Aamu vaikenee kirkkaana ja kauniina, kun Hänen valittunsa kerääntyvät taivaalliseen kotiinsa. Ja kun nimiä huudetaan, niin minä olen oleva siellä. Meidän nimemme ovat Hänen Kirjassaan, me tulemme olemaan siellä: “Shalom. Hyvää huomenta. Rauha teille.”

¹¹⁴ Pimeys on erottamassa itseään Valosta. Jumala aiheuttaa sen. Valo tekee sen. Näettehän, että Valo on tuomassa itseään esiin sillä tavoin, että pimeyden täytyy kerääntyä yhteen. Heillä oli tilaisuus vastaanottaa Se, eivätkä he halunneet tehdä sitä, ja niinpä se on vetäytynyt tiiviimmin yhteen. Ja he tekevät sen liittymällä yhteen Kirkkojen Maailmanneuvostoon, kun he liittyvät yhteen pakanallisen pimeyden kanssa. Vaikka he niin ehdottomasti ovatkin eri mieltä toistensa kanssa, heidän kuitenkin täytyy mennä yhteen tuodakseen yön ihmisten ylle.

¹¹⁵ Jesaja 60:1 sanoo: “Nouse ja loista, sillä Valo on tullut luoksesse.”

¹¹⁶ Nouse ja loista, Valo on tullut. Sana, Valo, on jälleen vahvistettu. Valo, Jumalan Sana, on jälleen vahvistettu, niin että te voitte nähdä Jumalan ilmi tuotuna Hänen tälle päivälle lupaamassaan Valossa, tai Sanassa, joka on annettu tätä ajanjaksoa varten, näettehän, nämä lupaukset, jotka on annettu tätä päivää varten, nämä lupaukset, jotka profeetat ja Jeesus itse ovat puhuneet. Tässä ajassa! Hebrealaiskirje sanoo: “Jumala monesti ja monella tavalla puhui heidän isilleen profeettojen kautta, mutta näinä viimeisinä päivinä, Hän puhunut Poikansa, Jeesuksen Kristuksen, kautta.” Näettekö?

¹¹⁷ Tuo suuri Valo siellä erämaassa aiheutti sen, että Mooses hylkäsi Egyptin ja arvosti Kristuksen pilkkua suurempana aarteena, kuin se, mitä Egyptillä oli.

¹¹⁸ Tuo sama Yksi, joka kohtasi Sauluksen matkallaan Damaskokseen. Suuri Valo loisti hänen edessään, tuo sama Valo, tuo sama Tulipatsas. Saul, joka oli heprealainen, ei olisi koskaan palvonut mitään henkeä tai kutsunut sitä “Herraksi”, sellaisessa asemassa, missä hän oli. Hän sanoi: “Herra, kuka Sinä olet?”

¹⁵³ Katsokaa Joosefia, joka oli syntynyt veljiensä, noiden patriarkkojen, keskuuteen. Hän ei ollut viimeinen (vaan viimeistä edellinen Benjaminin ollessa viimeinen), juuri ennen viimeistä, näettehän, juuri sen edellä. Hän oli veljiensä vihaama ja isänsä rakastama. Hän oli vihattu, koska hän oli hengellinen mies. Hän pystyi tulkitsemaan unia, ja ne olivat tarkalleen oikein. Hän pystyi näkemään näkyjä, ennustamaan asioita, jotka tulisivat tapahtumaan. Ja he vihasivat häntä. Hänet myytiin kolmestakymmenestä hopearahasta.

¹⁵⁴ Miksi he vihasivat Jeesusta? He kutsuivat Häntä Beelsebuliksi, koska Hän oli Sana, ja Sana voi erottaa ajatukset, jotka ovat sydämessä. He vihasivat Häntä ja myivät Hänet kolmestakymmenestä hopearahasta.

¹⁵⁵ Hänet heitettiin kuoppaan, ja hänen oletettiin kuolleen, tarkoitan Joosefia. Hänen verinen vaatteensa jäi jäljelle samalla tavoin kuin jäi Jeesuksenkin verinen vaate, joka otettiin pois ristillä, tuo viitta, jota Hän oli käyttänyt, todisteeksi siitä, että Hän oli kuollut. Ja mitä teki Jumala Joosefille? Hän nosti hänet ylös kuopasta ja asetti hänet faaraan oikealle kädelle. Ja kukaan ei voinut nähdä faaraota, ainoastaan Joosefin. Ja kun Joosef lähti palatsista, puhallettiin pasuunaan hänen edellään ja julistettiin: “Jokainen polvi notkistukoon. Joosef on tulossa.”

¹⁵⁶ Samoin tapahtui Jeesuksen kohdalla. Hänet nostettiin ylös kuopasta, missä Hänen oletettiin olevan kuolleen. Hänet nostettiin ylös, ja Hän istuu Majesteetin oikealla kädellä. “Kukaan ei ole Jumalaa milloinkaan nähnyt paitsi Isän ainosyntyinen. Ja kun Hän lähtee sieltä, silloin tullaan puhaltamaan pasuunaan, ja jokainen polvi tulee notkistumaan, ja jokainen kieli tulee tunnustamaan.” Näettekö, Hän on menestyksen Prinssi. Katsokaa, mitä Egypti silloin teki? Se pelasti koko maailman, kun kuivuus tuli. Ja niin tulee tapahtumaan Ihmisen Pojan tulemuksessa. Jokainen polvi tulee notkistumaan, ja jokainen kieli tulee tunnustamaan, että Hän on se.

¹⁵⁷ Hänet näytettiin kaikissa esikuvissa, mutta Jumala tiesi tarkalleen, milloin Hän oli tuleva. Hän tiesi tarkalleen, milloin Hän tulisi. Ei ole väliä sillä, kuinka monta heitä oli ollut ennen sitä, Hänellä oli Hänen Messiaansa. Hän osoitti heille esikuvilla sen, mitä oli tulossa.

¹⁵⁸ Aivan tarkalleen samalla tavoin Hän näytti meille Seitsemässä Seurakuntajaksossa, mitä olisi tuleva. Aivan tarkalleen Hän näytti meille sen, mitä olisi tulossa, kun Hän laittoi tuon Valon sinne, sen paljastamista varten, näyttääkseen sen maailmalle. Kun Hän lähetti nuo seitsemän Enkeliä paljastamaan seitsemännelle sanansaattajalle, mitä oli ollut siellä aikaisemmin, ja osoittamaan meille nuo irtonaiset päät. Jokaisen Enkelin tullessa omana päivänään paljastaakseen nuo irtonaiset päät, jotka Luther oli jättänyt, jotka Wesley oli jättänyt, ja jotka helluntailiike oli jättänyt, sen kaiken ollessa

minun tulisi ajatella aloittavani sitä tai tätä uutena vuotena? Minä vain panen itseni Hänen käsiinsä ja vaellan niin kuin Daavid teki: “Minun aikani on Hänen kädessään”, tietäen, että Jumala piti tulevaisuutta kädessään. Daavid ei tiennyt, millainen tulevaisuus oli, mutta hän tiesi, että Jumalalla oli tulevaisuus. Minä en tiedä, millainen tulevaisuus on. Kukaan meistä ei tiedä sitä. Mutta me tiedämme, kenen käsissä tulevaisuus on.

¹⁴⁶ Kärshivällisyyttä. Kärshivällisyyttä. Jotkut meistä tulevat niin kovin kiireisiksi. Luulen, että monet hyvät miehet ovat tehneet niin. Te tulette liian kiireisiksi. Näettehän, te haluatte tehdä sen itse.

¹⁴⁷ Sananpalvelijaveljet, te tiedätte, mistä minä puhun, te, jotka kuuntelette tätä nauhaa. Minä puhun teille, enkä ainoastaan tälle pienelle seurakunnalle täällä, vaan miehille ympäri maailman.

¹⁴⁸ Monet miehet lähtevät liikkeelle kärsimättömyydestä, mutta koska te uskotte, että aika on lähellä, te yritätte tehdä jotakin itse. Odottakaa Herraa. Kärshivällisyys on hyve. Jos teillä voi olla kärshivällisyyttä, niin se on hyve. Se on hyve, jos te... “Ne, jotka odottavat Herraa, uudistavat voimansa.” Eivät ne, jotka yrittävät mennä Herran edelle, ne, jotka yrittävät sanoa Herralle: “Herra, minä tiedän, että Sinä haluat minut tekävän tämän, ja kunnia Jumalalle, minä...” Älkää tehkö sitä. Odottakaa Herraa. Raamattu sanoo, että “ne, jotka odottavat Herraa, tulevat uudistamaan voimansa.”

¹⁴⁹ Jumalalta kesti tuhansia vuosia täyttää lupauksensa tulevasta Pelastajasta. Mutta muistakaa, Hän tiesi koko ajan, milloin se oli tuleva. Monia ihmisiä nousi esiin yrittäen olla messiaita. Monet seurakunnat yrittivät tuottaa messiaita. Mutta Jumalalla oli määrätty aika Hänen Messiastaan varten. Hänellä ei ollut kiirettä. Ymmärrätekö?

¹⁵⁰ Ja tämän ajan kuluessa Hän näytti monia esikuvia Messiaasta. Hän näytti sen koko matkan Adamista Messiaaseen asti, jotka olivat ensimmäinen ja toinen Adam. Toinen niistä maailmasta ja toinen Taivaasta, toinen maallinen ja toinen taivaallinen, toinen tuli alas Taivaasta ja toinen oli maasta. Mutta Häneltä otti tuhansia vuosia täyttää lupaus Messiaasta.

¹⁵¹ Hän näytti Joosefissa tarkalleen, millainen Hän oli. Joosef kuvasi Häntä.

¹⁵² Joosef kuvasi Häntä. Kun Daavid hyljättynä kuninkaana kulki tuota mäkeä ylös ja katsottuaan taakseen itki Jerusalemiä, joka oli hyljännyt kuninkaansa, niin se oli Jeesus Daavidissa. Kahdeksan sataa vuotta myöhemmin siellä seisoi hylätty Kuningas, joka katsoi Jerusalemiä ja sanoi: “Jerusalem, Jerusalem, kuinka usein Minä olisinkaan hoivannut sinua niin kuin kanaemo poikasiaan, mutta sinä et ole tahtonut.”

¹¹⁹ Hän vastasi: “Minä olen Jeesus.” (Jeesus sanoi: “Minä tulen Jumalasta, ja Minä menen Jumalaan.”)

¹²⁰ Tuo sama Valo on tullut. Tullut mitä varten? Tuodakseen ilmi ja tekemään tunnetuksi ne lupaukset, jotka Hän antoi tätä päivää varten, tuodakseen ilmi tämän päivän Valon. Pimeys on pimentynyt.

¹²¹ Kun Hän tuli, Hän oli tuon päivän Valo. Messiaan odotettiin tulevan. Ja Hän tuli tarkalleen, niin kuin Jumala oli sanonut, että Hän tulee. Ja kun Hän tuli, niin millainen Hän oli? Tuon päivän Valo. Ja Se työnsi pimeyttä niin voimakkaasti Häntä vastaan. Eikö niin? Hänen täytyi antaa Elämänsä, jotta Valo voisi loistaa. Hän oli tuon hetken Valo. Mutta miksi Hän oli tuon hetken Valo? Hän oli vahvistettu Sana, joka oli puhuttu, tuotu ilmi.

¹²² Jumala sanoi tämän pimeän, synkän ja sumuisen maailman ylle, joka oli täällä ilman valoa. Hän sanoi: “Tulkoon valkeus.” Eikä valkeutta ollut ollut, ennen kuin tuo Sana oli tullut ilmi, vasta sitten oli valkeus.

¹²³ Hän sanoi: “On tuleva Pelastaja, Messias.” Eikä se tullut ilmi ennen kuin Hän tuli tuomaan ilmi tuon lupauksen.. Ja kun Hän vahvisti tuon lupauksen, Hän sanoi: “Tutkikaa Kirjoituksia, sillä te luulette, että teillä on Niissä lankaikkinen Elämä, ja juuri Ne todistavat Minusta.”

¹²⁴ He sanoivat: “Me emme tiedä, mistä Sinä tulet, me olemme Mooseksen opetuslapsia.”

¹²⁵ Hän sanoi: “Jos te olisitte Mooseksen opetuslapsia, te tuntisitte Minut, sillä Mooses kirjoitti Minusta.” Näettekö? Hän oli tuo ilmi tuleminen. Hän oli Mooseksen puhuman Jumalan Sanan vahvistus.

¹²⁶ Ja tänään, tässä päivässä, jossa me nyt elämme, on Jumala tullut näyttämölle vahvistaakseen ja osoittaakseen oikeaksi Hänen lupauksensa. Niinpä, se on tämän hetken Valo, joten me voimme nousta ja loistaa. Valo loistaa jälleen yllämme tänään, Sana on julkituotu. Se on Valo.

¹²⁷ Aivan kuten tuo auringon valo, joka loistaa tuolla tänä aamuna. Se on Jumalan puhuttu Sana, eikä ole mitään, mikä voisi antaa valoa tuolla tavalla. Mikään ei voi tehdä sitä. Mikä hyvänsä keinotekoinen valo palaa loppuun joskus, mutta niin ei tapahdu auringolle, koska se on Jumalan puhuttu Sana ilmi tuotuna.

¹²⁸ Pieni kirkkokunnalleen uskontunnustus polttaa lampun ja polttaa sulakkeen ja kaikkea muuta. Mutta Jumalan Sana ei koskaan epäonnistu. Se on aina oma itsensä, Jumalan Sana.

¹²⁹ Pelkään, että tulen viipymään täällä yli aikani, tai sopisiko teille, että jatkamme eteenpäin tämän Sanoman loppuun asti? [Seurakunta sanoo: "Aamen.") Hyvä on.

¹³⁰ Nouse ja loista, sillä Valo on tullut luoksesse. Sana, Valo, on vahvistettu.

¹³¹ Jeesus Kristus oli Jumalan puhutun Sanan, tuon hetken Valon, ilmi tuleminen.

¹³² Johannes Kastaja oli oman hetkensä Valo. Hän oli Valo, ennen kuin Jeesus oli Valo. Profeetta Jesaja oli sanonut: "Eräs ääni huutaa erämaassa: "Valmistakaa Herran tie ja tehkää Hänen polkunsu suoraksi." Se oli Jumalan puhuttu Sana. Se lepäsi siellä eikä se ollut vielä tullut eloon. Malakia, tuo viimeinen profeetta, neljäsataa vuotta ennen sen tapahtumista, sanoi: "Katso, Minä lähetän sanansaattajani Minun edelläni valmistamaan Herran tietä." Ja täällä eräs tuli ulos erämaasta ilman kirkkokuntaa, ilman uskontunnustusta ja ilman henkilöllisyystodistusta. Mutta Valo tunnisti hänet. Sana tunnisti hänet.

He kysyivät: "Oletko sinä Messias?"

¹³³ Hän vastasi: "En ole! Mutta minä olen ääni, joka huutaa erämaassa: "Valmistakaa Herran tie."

¹³⁴ Jeesus sanoi: "Te vaelsitte hänen Valossaan." Hän oli hetken aikaa kirkas ja loistava Valo. Miksi? Siihen asti kunnes tie oli valmistettu, ja sitten hänen Valonsa sammui.

¹³⁵ Te ette voi vaeltaa *tuossa* valossa, te baptistit. *Tämä* on tämän hetken Valo. Valo on tullut. Nouse ja loista. Sana, Valo, Sana, on tuotu ilmi. Jumalan Sana on Valo.

¹³⁶ Entä miten on sitten tämän uuden vuoden kanssa, jonka kanssa me olemme kasvotusten? Me voisimme sanoa enemmänkin tästä siirtymävaiheesta pimeydestä Valoon, siirtymävaiheesta, jolloin Valo esitellään, mutta nyt me haluamme mennä suoraan uuteen vuoteen.

¹³⁷ Uusi vuosi, mitä sen suhteen? Se tuo minulle toivon. Me olemme vuotta lähempänä. Me olemme päivää lähempänä kuin mitä me olimme eilen. Me olemme tuntia lähempänä kuin mitä me olimme aloittaessamme tämän kokouksen. Me olemme tuntia lähempänä! Me emme katso taaksepäin, me katsomme eteenpäin. Oi! Kyllä vaan. Uusi vuosi ei merkitse uuden lehden kääntämistä. Huh-uh. Ei.

¹³⁸ Kuten tuo mies, josta kuulin kerrottavan. Eräänä aamuna hän nousi ylös varhain, nouti sanomalehden, tuli takaisin ja istuutui, nosti jalkansa

jalkajakkaralle, pani lasit päähänsä ja alkoi lukea. Hänen vaimonsa, joka oli valmistamassa aamiaista, sanoi: "Onko mitään uutta, John?"

¹³⁹ Hän vastasi: "Ei. Samat vanhat asiat, ihmiset ovat vain uudet." Kyllä. Murhia, raiskauksia ja kaikkea muuta, mutta vain joku toinen on tehnyt sen. Se on totta.

¹⁴⁰ Se ei ole uuden lehden kääntämistä, vaan kääntymistä Sanaan nähdäksemme, mitä Sana lupaa tätä päivää varten, jotta voimme nähdä, millainen tämän päivän Valon tulisi olla. Meidän tulisi tehdä tänä vuonna se, että me emme menisi takaisin uskontunnustuksiin ja vanhoihin kirkkokuntiimme, että me emme menisi takaisin vanhoihin kirkkokuntiimme, vaan kääntyisimme Sanaan nähdäksemme, minkä kaltaisen Valon tulisi loistaa tänään. Oi, Seurakunta, kääntykää Sanaan, tulkaa takaisin Sanaan, kääntäkää oikeata katkaisijaa, älkää jatkako eteenpäin sähkövalon kansaa, se on keinotekoista, ihmistekoista. Kääntykää Hänen Sanaansa ja nähkää tämän päivän lupaus. Ja sitten nähtyänne, mikä lupaus on, tarkatkaa sen julkittulemistä. Kun se on vahvistettu, niin silloin te tiedätte, oletteko te Valossa vai ei. Katsokaa, millainen lupaus on.

¹⁴¹ Sivun kääntäminen tai kalenterin vaihtaminen ei muuta aikaa. Monet ihmiset sanovat: "Vanha vuosi on nyt mennyt, heittäkää pois vanha kalenteri ja pankaa tilalle uuden vuoden kalenteri", ja sitä uusi vuosi merkitsee heille.

¹⁴² Minä puolestani haluan nähdä, mitä on luvattu tätä päivää varten. Minä haluan tietää, mikä tämän hetken Valo on, jotta voisin tietää, kuinka vaeltaa siinä. Minä haluan tietää, missä minä elän, missä ajanjaksossa minä olen, ja kuinka pitkällä minä olen tiellä.

¹⁴³ Kuten Paavali sanoi, ja voisin lainata sitä jälleen: "Unohtaan nuo asiat, jotka ovat menneisyydessä, ja nyt minä kurottaudun korkean kutsumukseni päämäärää kohden", täydellistä tuntemista kohden, kun kaikki aika tulee häipymään Iankaikkisuuteen Jeesuksen tullessa.

¹⁴⁴ Tehkää kuten Daavid teki ja pankaa tulevaisuutenne Hänen käsiinsä. Älkää katsoko mitään muuta, vaan pankaa teidän... Niin kuin Daavid sanoo täällä: "Minun aikani on Hänen käsissään." Panitko merkille sen, kun luimme sen täältä Psalmi 62: "Minun aikani on Hänen kädessään. Hän on minun kallioni." Mitä Hän on? "Hänet on paljastettu minulle. Hän on paljastettu Totuus. Minun aikani on Hänen käsissään." Aamen. Oi niin, siinä se on teille.

¹⁴⁵ Minun aikani kuuluu Hänelle. Minä olen Hänen. Minä olen Hänen käsissään, koska Hän pitää kädessään aikaa. Minä en tiedä, millainen tulevaisuus on, mutta tiedän, että Hän pitää tulevaisuutta käsissään. Niinpä Hän, joka pitää huolen tulevaisuudesta, pitää huolen minusta. Niinpä miksi